

992216304

148360

รายงานการวิจัย

การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

The Evaluation of Nursing Curriculum in Master of Nursing Science Program
in Community Nurse Practitioner, Academic Year 2009,
Huachiew Chalermprakiet University

วนิดา	ดุรงค์ฤทธิ์ชัย
จริยาวดตร	กมพยัคฆ์
ภัตรา	เด็กวิจิตรนาดา
หทัยชนก	บัวเจริญ
ทวีศักดิ์	กสิผล
กนกธิพย์	ขลังธรรมเนียม
พัชรี	รัศมีแจ่ม

คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2556

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 2553

ชื่อเรื่อง	การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552
ผู้วิจัย	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ วนิดา ครุฑ์คุทธิชัยและคณะ
สถานที่	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีที่พิมพ์	2556
สถานที่พิมพ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
จำนวนหน้างานวิจัย	96 หน้า
คำสำคัญ	การประเมินหลักสูตร การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน บัณฑิตศึกษา รูปแบบซิป
ลิขสิทธิ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติโดยใช้แบบจำลองซิป (CIPP Model) ประเมินด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การสอน การบริหารหลักสูตรและด้านผลผลิต ได้แก่ คุณภาพบัณฑิตประกอบด้วยคุณลักษณะทั่วไป สมรรถนะตามวัตถุประสงค์หลักสูตร ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน 14 คน นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา 10 คน ผู้บังคับบัญชา 10 คน รวมทั้งหมด 34 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดเป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่ อายุ 31-40 ปี ทำงานก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตร 6-10 ปี ปัจจุบันเป็นพยาบาลวิชาชีพ ผู้บังคับบัญชาโดยมากเป็นเพศหญิง อายุ 40-50 ปี ภารกิจการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ปฏิบัติงานในหน่วยงานเอกชน ทำงานในองค์กร 21 ปีขึ้นไป ระยะเวลาในการเป็นผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาน้อยกว่า 5 ปีและคุ้นเคยกับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับดี

2. ด้านบริบท: วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียน ด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ การเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.49 ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน 0.04) โครงสร้างของหลักสูตรในประเด็นระยะเวลา

เรียน จำนวนหน่วยกิตวิชาแกน วิชาเฉพาะสาขา วิชาเลือก การศึกษาอิสระและแผนการศึกษา เนื้อหาสาระของวิชาแกนและวิชาเฉพาะสาขาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.11)

3. ด้านปัจจัยเบื้องต้น: ด้านอาจารย์ในประเด็นความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในวิชาที่สอน การศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ การเป็นแบบอย่างที่ดี การเอาใจใส่ ความต้องต่อเวลาและการปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเสมอภาคโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.00) ด้านนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในประเด็นทักษะที่ดีต่อการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนและความสัมพันธ์กับอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.00) ด้านการให้คำปรึกษาในประเด็นการส่งเสริมให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.00) ด้านตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์และสื่อต่างๆ ในประเด็นการส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48) ด้านสถานที่เกี่ยวกับห้องเรียนมีความเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52) ด้านการบริการเกี่ยวกับวัสดุ/อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32)

4. ด้านกระบวนการ: การจัดการเรียนการสอนในประเด็นการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33) กิจกรรมเสริมหลักสูตรในประเด็นการส่งเสริมความรู้และทักษะให้นักศึกษาทำงานเป็นผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงมีความเห็นในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.00)

5. ด้านผลผลิต: ผู้บังคับบัญชามีความเห็นต่อคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาตามที่เป็นจริงในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42) และตามที่คาดหวังในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20) ทั้งความรับผิดชอบ การเป็นผู้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ/คุณธรรม/จริยธรรม ความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาไทย ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและความสามารถในการใช้ชีวิตในสังคม

ข้อเสนอแนะ: ปรับการจัดการเรียนการสอนให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้แสดงออกซึ่งการปฏิบัติการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้สามารถใช้แนววิธีพัฒนาบทบาทนักศึกษา สร้างการเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน จัดให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้สำเร็จการศึกษากับนักศึกษาเพื่อถ่ายทอดการสร้างคุณลักษณะการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง การบริหารจัดการการบริการพยาบาล การให้ความรู้และคำปรึกษา การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ การเป็นผู้นำทางความคิดและผู้นำการเปลี่ยนแปลง การใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศและการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

Research Title	A Curriculum Evaluation of the Master Degree of Nursing (Community Nurse Practitioner) from the
Researchers	Vanida Durongrittichai and others
Institution	Huachiew Chalermprakiet University
Year of Publication	2013
Publisher	Huachiew Chalermprakiet University
Sources	Huachiew Chalermprakiet University
No. of Pages	96 pages
Keywords	Curriculum evaluation Nurse practitioner Maser degree CIPP model

ABSTRACT

The purpose of this research was to evaluate the curriculum of Maser Degree of Nursing Science (Community Nurse Practitioner) from the Faculty of Nursing, Huachiew Chalermprakiet University in 2013 by CIPP model. The context (objectives, structures, and contents), input (students, instructors, and medias), process (learning activities, evaluations, and administration), and output (general and specific performances and customer satisfaction) of curriculum were interested. The study sample were 34 subjects who were 14 curriculum committee and instructors, 10 students and graduate students, and 10 superiors. The research instrument was rating scale questionnaire. The quantitative data were analyzed by descriptive statistics and content analysis included with in-depth interview and focus group.

The results were as following:

1. All students and graduate students were female. Most of them were 31-40 years of age, 6-10 years of work before learning, and registered nurses. Most of their superiors were female, 40-50 years of age, master degree, working in private sectors, more than 21 years of work, less than 5 years for being superiors of students and graduate students, and well familiar with them.
2. Context evaluation: The curriculum objectives were accordingly to social needs and facilitated the cognitive, psychomotor, and attitude of students and graduate students to be community nurse practitioner in high level (Mean 4.49, S.D. 0.04). The credit in the whole, core subjects, specific subjects, and in each subject both thesis and independent studies were appropriate in the highest level (Mean 4.70, S.D. 0.11).

3. Input evaluation: The instructors were specialized, experienced, inquired, role model, cared, and prompt in the highest level (Mean 5.00). The students and graduate students had positive attitude to curriculum, instructors, and confidence in the highest level (Mean 5.00). The instructor's counselor were beneficial for students and graduate students to be inquiry in the highest level (Mean 5.00). Also, they satisfied with learning resource supports (Mean 4.70, S.D. 0.11), classroom (Mean 4.60, S.D. 0.52), and services in the highest level (Mean 4.90, S.D. 0.32).

4. Process evaluation: The students and graduate students satisfied with learning activities both in and out class in the highest level (Mean 4.99, S.D. 0.33). The instructors regularly forced the students and graduate students to learn by sharing in seminar, self-study, and community practitioner leader practicing in appropriate roles and areas services in the highest level (Mean 5.00).

5. Product evaluation: The superiors expected and reflect to the performance of students and graduate students in responsibility, ethical practice, caring, communicating skill, coordinating role, and workable with others in high level (Mean 4.22, S.D. 0.42). They satisfied with knowledge utilization, performance, and professional attitude in the highest level (Mean 4.44, S.D. 0.20).

Suggestions: The results of this research could be evidenced based for integrative improving and directing to curriculum structures and objectives by improving performance of instructors for fulfilling students to be community nurse practitioner appropriately, increasing academic services and resources both quantities and qualities, designing various learning activities emphasizing on sharing knowledge to achieve advanced practice, nursing administrative, counseling, knowledge development, scholar leader, change agent, communication roles, and technology and information practicing.

คำนำ

รายงานการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจัดทำขึ้น
 เป็นความพยายามของคณะกรรมการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์
 ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาภายหลังจากมีนักศึกษาในหลักสูตรสำเร็จการศึกษา^๑
 การวิจัยครั้งนี้ได้ประเมินตามกรอบชิปโนเมเดลที่มุ่งศึกษาเรียนรู้ ปัจจัยเบื้องต้น ผลผลิตและผลลัพธ์
 ของหลักสูตร ซึ่งผลของการศึกษาจะสะท้อนให้หลักสูตรมองเห็นทิศทางการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง
 เพื่อทำให้คณะพยาบาลศาสตร์ผลิตนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตาม
 หลักการบริหารจัดการหลักสูตรที่เหมาะสม ลดความลังกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสถานการณ์
 ที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน รวมทั้งตรงตามความต้องการของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี
 ทั้งนี้รายงานฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนทุนอุดหนุนในการทำวิจัยและพัฒนาผลงานวิชาการจากมหาวิทยาลัย
 หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งทำให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษารั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยการได้รับโอกาสและความช่วยเหลืออย่างดีเยี่งจากการให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะต่างๆ ของนักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิชุมชน ตลอดจนผู้บังคับบัญชาของทั้งนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ได้อี่ออำนวยเวลาให้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและขอบพระคุณมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ได้ให้การสนับสนุนทุนในการทำวิจัยครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

หน้า

สารบัญ

สารบัญภาพ

สารบัญตาราง

บทคัดย่อ

บทที่ 1 บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา 1

วัตถุประสงค์ 4

ขอบเขตการวิจัย 4

นิยามศัพท์เฉพาะ 4

ประโยชน์ที่ได้รับ 5

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการประเมินผลหลักสูตร 6

ความหมายของหลักสูตร 6

องค์ประกอบของหลักสูตร 7

ความหมายของการประเมินหลักสูตร 8

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร 8

แนวทางการประเมินหลักสูตร 10

รูปแบบการประเมินหลักสูตร 11

ขั้นตอนการประเมินหลักสูตร 15

ตอนที่ 2 หลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล 17

เวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย

หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประชญาของหลักสูตร 17

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 18

หลักสูตร 18

โครงสร้างหลักสูตร 19

รายวิชา 19

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
ประชากร	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการศึกษา	30
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชา	31
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินบริบท	34
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร	39
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์กระบวนการ	45
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ผลผลิตของหลักสูตร	49
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์และผู้บังคับบัญชา	53
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	62
ผลการวิจัยโดยสรุป	62
การอภิปรายผลการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	79
แบบสอบถาม เรื่อง การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต	80
สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน (สำหรับผู้สำเร็จการศึกษา)	80
แบบสอบถาม เรื่อง การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต	90
สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน (สำหรับผู้บังคับบัญชา)	90
แนวคำถament สนทนากลุ่มนักศึกษาเพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตร	94
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน	94
แนวคำถament เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกคณาจารย์ที่สอนในหลักสูตรฯ และสนทนา	96
กลุ่มนักศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา	96
การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน	96

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของประชากรการวิจัย	25
2 จำนวนและร้อยละของผู้รับการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม	27
3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป	30
4 จำนวนและร้อยละของผู้บังคับบัญชาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป	32
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	34
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรและแผนการศึกษา	35
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินเนื้อหาสาระของรายวิชาแกน	37
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขา	38
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรในภาพรวม	39
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านอาจารย์	40
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านนักศึกษา	41
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านการให้คำปรึกษา	42
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์ และสื่อ	43
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านสถานที่	43
15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านการบริการ	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการ เกี่ยวกับหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน ตามการประเมินของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา	45
17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการ เกี่ยวกับหลักสูตรด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามการประเมินของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา	47
18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษาต่อหลักสูตรโดยรวม	48
19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา	50
20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาต่อ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวม	52

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	วงจรของการพัฒนาหลักสูตร	10
2	รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบ CIPP Model	14
3	กรอบแนวคิดในการวิจัย	24

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศไทยให้เป็นผู้เจริญ ของงานตามทิศทางที่สังคมปรารถนา ทั้งควรเป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์ ปฏิบัติและตัดสินใจแก้ไขปัญหา ตลอดจนมีศักยภาพในบริหารจัดการเพื่อประโยชน์ในการนำความรู้ที่ได้ไปใช้พัฒนาประเทศด้านต่างๆ การจัดการศึกษาใดๆ ก็ตามจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ต้องอาศัยหลักสูตรเป็นเครื่องมือ เพราะหลักสูตร เป็นองค์ประกอบสำคัญของการหนึ่งของระบบการศึกษาที่จะทำให้ความนุ่งหมายในการจัดการศึกษา บรรลุวัตถุประสงค์ หลักสูตรที่ดีจะเป็นตัวกำหนดคุณค่าอย่างมากและเนื้อหาวิชาของหลักสูตร เพื่อวางรากฐานทางความคิดและความประพฤติของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามที่ต้องการ มีความสำนึกรักในบทบาทหน้าที่ของพลเมืองดีและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม หลักสูตรยังเปรียบเสมือนทางเดินที่ kob บังคับหรือกำหนดทิศทางการเรียนการสอนให้เป็นไปตามปรัชญาการศึกษา การจัดการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายรายวิชาของการศึกษา รวมทั้งการวัดและประเมินผล

ปัจจุบันสภาพสังคมมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยข้อมูลจากการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อมูลข้อนกลับและนำไปสู่การปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนทิศทางระบบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความเคลื่อนไหวของสังคม หลักสูตรซึ่งถือว่าเป็นแกนสำคัญของการจัดการศึกษาจึงต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่เป็นอยู่เสนอจึงจะดีกว่าเป็นหลักสูตรที่ดีซึ่งการประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรสามารถอธิบายพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียน ภายหลังการเรียนเมื่อสิ้นสุดการศึกษา รวมทั้งสามารถบ่งบอกได้ถึงความสามารถในการปฏิบัติงาน และเป็นข้อมูลสำคัญที่บ่งชี้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการศึกษาต่อความพึงพอใจของผู้ใช้ผลผลิตของหลักสูตร (วิชัย วงศ์ใหญ่ 2543: 9)

สำหรับการศึกษาบาลีขั้นสูงนั้น นอกเหนือจากความรู้ ทักษะและคุณลักษณะความเป็นวิชาชีพระดับพื้นฐานแล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติที่บ่งชี้ว่ามีความแตกต่างจากการพยาบาลขั้นพื้นฐาน อย่างชัดเจน โดยเฉพาะด้านเวชปฏิบัติที่ต้องเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับโรคและปัญหาสุขภาพเชิงลึก เป็นผู้นำในการปฏิบัติพยาบาลที่มีทักษะการตัดสินใจทางคลินิกแบบเฉพาะทางในปัญหาสุขภาพที่มี

ความซับซ้อน เชี่ยวชาญหรือชำนาญการการปฏิบัติงานด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษ เป็นผู้ที่เรียนรู้ตลอดเวลา สามารถใช้ประโยชน์จากการสนับสนุนทางวิชาชีพและหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา สามารถบริหารหน่วยงานหรือองค์กรสุขภาพด้วยการวางแผนการทำงานและประเมินสภาพแวดล้อมของการทำงานได้เป็นนักประสานและเป็นที่ปรึกษาทางสุขภาพให้กับผู้ร่วมวิชาชีพเดียวกันและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยการใช้ทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อย้ายความรู้หรือการปฏิบัติพยาบาลให้เผยแพร่ออกไปเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีคุณธรรมจริยธรรมที่สามารถสมมติความรู้ทางทฤษฎีเข้ากับการปฏิบัติและพัฒนาเป็นสมรรถนะเฉพาะที่ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการทั้งในระดับบุคคล ครอบครัวและกลุ่มคนได้อย่างเหมาะสมและนำไปสู่ผลลัพธ์ทางสุขภาพที่พึงประสงค์ (สภาพการพยาบาล. 2552: Hickey, Ouimette, & Venegoni. 2000: 4-5; Malloch, & Porter-O'Grady. 2006)

การประเมินคุณภาพของหลักสูตรการพยาบาลขั้นสูงจึงต้องสามารถสะท้อนสมรรถนะของผลผลิตที่พึงประสงค์ได้ โดยจะต้องได้ผลการประเมินครอบคลุมระบบหลักสูตรทั้งหมดและมีความต่อเนื่องดังต่อไปนี้ ด้วยจะต้องได้ผลการประเมินครบทุกกระบวนการทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการประเมินเอกสารหลักสูตร การประเมินการใช้หลักสูตร การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรและการประเมินระบบหลักสูตรจากผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบการศึกษาพยาบาลทั้งหมด โดยจะต้องพิจารณาโครงสร้างหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการทั้งในส่วนของผู้สอน ผู้เรียน ผู้ใช้ผลผลิตเกี่ยวกับหลักสูตรและความสามารถในการตอบสนองความต้องการของชุมชนและสังคมเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจปรับปรุงแก้ไขปรชญา วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งผลการประเมินจะใช้เป็นสิ่งสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรได้รับรู้ถึงผลการปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการจัดการศึกษาต่อไปในอนาคต (ทิสนา แรมมณี. 2545:13)

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้จัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบุคลากรพยาบาลให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง สามารถบริหารจัดการบริการพยาบาลแก่บุคคล ครอบครัว กลุ่มคนและชุมชน ดำเนินการให้ความรู้และคำปรึกษาแก่บุคลากรที่มีสุขภาพและผู้ใช้บริการทุกระดับ ทำวิจัยและนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพบริการ เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงเพื่อวิชาชีพ สังคมตลอดจนพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้บัณฑิตศึกษาคณภาพพยาบาลศาสตร์มีคุณลักษณะและสมรรถนะสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการของสังคมและระบบบริการสุขภาพใหม่ ภายหลังการดำเนินการ

โดยมีบัณฑิตที่จบการศึกษารุ่นแรก คณะพยาบาลศาสตร์ได้พัฒนาหลักสูตรด้วยการติดตาม การปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2550 ผลปรากฏว่าโครงสร้างของ หลักสูตรเหมาะสม จำนวนหน่วยกิตควรปรับลดลง เนื้อหาสาระของรายวิชางานและวิชาเฉพาะมีความ ทันสมัย ส่งเสริมการเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนและการมีเจตคติที่ดี ช่วยสร้างความตระหนักรှေง คุณธรรมจริยธรรมในวิชาชีพ สื่อการเรียนรู้และปัจจัยอื่นต่อการเรียนการสอนเพียงพอ กระบวนการ การเรียนการสอนส่งเสริมการแสดงความคิดเห็นและส่วนร่วมของผู้เรียน พัฒนาความสามารถด้านการสร้าง นวัตกรรมในรายวิชา มีความต้องการให้หลักสูตรส่งเสริมสมรรถนะของการเป็นผู้ปฏิบัติการพยาบาล ขั้นสูงให้ชัดเจนมากขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรอีกต่อหนึ่งของนักศึกษา วิธีการวัดและประเมินผล ที่ใช้ถูกนำมาพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ เคลินพระเกียรติ. 2547)

ผลการประเมินข้างต้นนำมาซึ่งการปรับปรุงหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 โดยนำผลจากการประเมินหลักสูตรอย่างเป็น ระบบหั้งจากผู้สอน ผู้เรียนและผู้สอนในแหล่งฝึก รวมหั้งผลจากการสัมมนาอาจารย์ผู้สอนเพื่อ ประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีการศึกษา 2553 มากำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตร รวมหั้ง ต้องการเน้นการกำหนดและพัฒนาสุขภาพของกลุ่มเป้าหมายในชุมชนที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถต่อยอด สร้างการพัฒนาเป็นผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงหรือสามารถศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทางการปฏิบัติการ พยาบาล เน้นกระบวนการพัฒนาศักยภาพชุมชน โดยใช้ชุมชนเป็นฐานแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริมการสร้าง นวัตกรรมทางการพยาบาลและเพิ่มความสามารถการใช้ระบบสารสนเทศด้านสุขภาพ และกำหนดเป็น วัตถุประสงค์หลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถปฏิบัติการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนด้วย หัวใจแก่กลุ่มเป้าหมายในหน่วยบริการปฐมภูมิของสถานบริการสุขภาพทุกระดับและชุมชน โดยใช้ องค์ความรู้ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องบนฐานของคุณธรรม จริยธรรม ภายใต้ขอบเขตของ กฎหมาย วิเคราะห์ แก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์งานโดยการประยุกต์ใช้ความรู้ทางการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชนอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ บริหารจัดการการบริการพยาบาลให้กับกลุ่มเป้าหมาย อย่างเป็นระบบและมีคุณภาพบนหลักของการทำงานอย่างมีส่วนร่วม การเสริมสร้างพลังงาน การสร้างเครือข่ายและการใช้ทรัพยากรชุมชน ปฏิบัติงานร่วมกับบุคลากรที่มีสุขภาพ เจ้าหน้าที่อื่นๆ และประชาชน เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างเหมาะสม ทำวิจัยหรือสังเคราะห์องค์ความรู้/ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาลและสุขภาพผู้ใช้บริการ สื่อสารและใช้เทคโนโลยี สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมสมกับกลุ่มเป้าหมาย มีภาวะผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานหลักสูตรภายหลังจากมีนักศึกษาจบ

การศึกษาจากหลักสูตร เช่นเดียวกับการประเมินที่ผ่านมาเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตร ให้มีคุณภาพตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและตอบสนองความต้องการของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้แบบจำลองซีป (CIPP Model) (ศิริชัย กานจนวารี. 2545) ประเมินในด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดและประเมินผลการเรียน การสอน การบริหารหลักสูตรและด้านผลผลิต ได้แก่ คุณภาพบัณฑิตประกอบด้วยคุณลักษณะทั่วไป สมรรถนะตามวัตถุประสงค์หลักสูตร ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาและความพึงพอใจของผู้ร่วมงาน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 ผู้เกี่ยวข้องที่ศึกษาประกอบด้วยผู้สอน ผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิตของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ ผู้บังคับบัญชาและหรือผู้ร่วมงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. ผู้บริหารหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติใน หลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. ผู้บังคับบัญชา หมายถึง ผู้บังคับบัญชาระดับต้นที่อยู่ในฐานะผู้บังคับบัญชาของนักศึกษา และผู้ดำเนินการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

5. ผู้ร่วมงาน หมายถึง พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานเดียวกันกับบัณฑิตและปฏิบัติงานใกล้ชิดกับบัณฑิต ซึ่งสามารถให้ข้อมูลเพื่อประเมินบัณฑิตแทนผู้บังคับบัญชาได้

6. ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่ผ่านการเรียนตามข้อกำหนดของหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

7. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 และอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาอิสระ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาคำแนะนำในการปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ให้ตอบรับกับความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมและระบบสุขภาพ

2. เป็นแนวทางในการสร้างเสริม habitt ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อวิชาชีพและสังคม

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การประเมินและพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 ครั้งนี้ นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการประเมินผลหลักสูตร

ตอนที่ 2 หลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว

เครดิมพระเกี้ยรดี

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1 แนวคิดและหลักการประเมินผลหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษาให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

ปทีป เมชาคุณวุฒิ (2532: 1) กล่าวว่า หลักสูตรคือแผนของการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึง การพิจารณาคัดเลือก จัดรวมและเรียบเรียงเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ ตลอดจนการประเมินผล

พิศนา แม่มนณี (2535: 133) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นโปรแกรมการศึกษาได้ก็ตามที่กำหนดโดยร่างการเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยรายวิชาต่าง ๆ พร้อมทั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนของแต่ละรายวิชา

วิชัย ดิสสระ (2535: 19) ได้ร่วมรวมคำนิยามของหลักสูตรไว้อ้างกว้างขวาง ซึ่งมี 9 ประเภท คือ

1. กลุ่มวิชา หรือประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนภายใต้คำแนะนำของโรงเรียน
2. หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ในการเรียนทั้งมวลที่นักเรียนพึงได้รับจากโรงเรียน
3. การจัดรายวิชาทั้งมวล กิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนได้รับภายใต้การคุ้มครองและแนะนำของโรงเรียน ไม่ว่ากิจกรรมหรือประสบการณ์นั้นจะเป็นในหรือนอกโรงเรียน
4. เส้นทางความตั้งใจเกี่ยวกับโอกาสในการจัดให้คนได้รับการศึกษาร่วมกับคนอื่นและสิ่งอื่น ๆ ในระยะเวลาและเนื้อหาที่จัดไว้อย่างแน่นอน
5. ประสบการณ์ทุก ๆ อย่างที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน

6. ประมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้เด็กได้เรียน เนื้อหาวิชา ทักษะคติ แบบพฤติกรรม กิจวัตร สิ่งแวดล้อม เมื่อประมวลกันเข้าแล้วก็จะเป็นประสบการณ์ที่ผ่านเข้าไปในการรับรู้ของเด็ก

7. ประกอบด้วยแม่นบท เอกสารและวัสดุอุปกรณ์การเรียน กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล

8. โปรแกรมการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย โปรแกรมการเรียน โปรแกรมกิจกรรม โปรแกรม แนวแนว

9. คือประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันและตาม แผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อใช้ภายในหรือภายนอกสถานศึกษาโดยคาดหวังให้ผู้เรียนพัฒนาไปตาม ความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ศิริชัย กาญจนวารี (2545) หลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์ที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ สำหรับใช้ในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีคุณลักษณะตามความมุ่งหมาย

ในการศึกษานี้ หลักสูตร หมายถึง ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลาย ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีการเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ พร้อมทั้ง คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียน ตลอดจนการประเมินผล

องค์ประกอบของหลักสูตร

นักการศึกษาเสนอองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

ปทป. เมธากุณวุฒิ (2532: 1) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 ส่วน ดังนี้

1. การศึกษาทั่วไป (General Education)

2. การศึกษาวิชาเฉพาะ (Specialized Education)

3. วิชาที่สนใจ (Exploratory)

4. วิชาช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ด้านอื่น ๆ (Enrichment Education)

ธรรม บัวศรี (2542: 8) กล่าวว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิด แก่ผู้เรียน หลังจากที่เรียนจบหลักสูตรแล้ว

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิด แก่ผู้เรียน หลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนดไว้

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการ ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้ และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพ และประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตร และการประเมินผลการเรียนการสอน

ความหมายของการประเมินหลักสูตร

นักการศึกษาให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ดังนี้

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2532: 18) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้หลักสูตรกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการหรือไม่ และมีส่วนใดบ้างที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

สุทธนู ศรีไธย (2539 : 133) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ต่อเนื่องกันมาตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งหลักสูตรได้มีการนำไปใช้เรียนรู้อยู่แล้ว การประเมินหลักสูตรจะมีทั้งการประเมินความก้าวหน้า และประเมินผลงานในขั้นสุดท้ายหลังจากการพัฒนาหลักสูตรได้เสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542: 106) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรหมายถึงกระบวนการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร และนำผลที่ได้มาใช้เปรียบเทียบระหว่างผลของการใช้หลักสูตรกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกันหาข้อบกพร่อง และปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงเพื่อพิจารณาคุณค่าของหลักสูตร

ในการศึกษานี้ การประเมินหลักสูตรหมายถึง กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้หลักสูตรกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ ผลที่ได้จากการประเมินจะถูกนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

นักการศึกษาล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ดังนี้

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2537: 217) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร มี 2 ประการ คือ

1. การประเมินเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร กือการประเมินในระหว่างการปฏิบัติงานพัฒนาหลักสูตร มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ผลการประเมินนั้นให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยมีการวัดผลเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการทดลองใช้หลักสูตร แล้วนำผลจากการวัดมาประเมินว่าแต่ละขั้นตอนของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้เพียงใด มีปัญหาและ

อุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตร ในการที่จะปรับปรุงส่วนประกอบ ทุกส่วนของหลักสูตรได้ถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้จริงต่อไป

2. การประเมินเพื่อสรุปว่าคุณค่าของ การพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่ หลักสูตรได้สนองความต้องการของผู้เรียน ของสังคมเพียงใด ควรจะใช้ได้ต่อไปหรือควรจะยกเลิก ทั้งหมดหรืออาจจะยกเลิกเพียงบางส่วนหรือปรับแก้ไขส่วนใด

ทิศนา แบบมณี (2544: 134) “ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

1. เพื่อหาคุณค่าของ หลักสูตร ที่สร้างขึ้นนั้น โดยดูว่า หลักสูตร ที่จัดขึ้น สามารถสนองตาม วัตถุประสงค์ ที่หลักสูตรนั้น ต้องการ หรือไม่ เช่น หลักสูตรพยาบาล มีวัตถุประสงค์ ที่จะฝึกผู้เรียน ให้ เป็นพยาบาล ที่สามารถทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ มีคุณลักษณะ ที่ดี ของพยาบาล การประเมินผล หลักสูตรพยาบาล ก็จะดูว่า หลักสูตรนั้น ช่วยให้ ผู้เรียน ได้บรรลุ วัตถุประสงค์ ดังกล่าว หรือไม่

2. เพื่อตัดสินว่า การวางแผน เค้าโครง และ รูปแบบ ของ หลักสูตร ตลอดจน การบริหารงาน และ การสอน ตาม หลักสูตร เป็นไป ในทาง ที่ถูกต้องแล้ว หรือไม่

3. เพื่อวัดผล ดูว่า ผลผลิต คือ ผู้เรียน นั้น เป็นอย่างไร

ในการศึกษานี้ การประเมิน หลักสูตร มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ ค้นหา ข้อบกพร่อง และ ปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การนำ หลักสูตร ไปใช้ บรรลุ วัตถุ ประสงค์ ที่ต้องการ หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อนำ ผล ที่ได้จากการ ประเมิน มาใช้ ในการปรับปรุง พัฒนา หลักสูตร ให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังใช้ ในการ ตัดสิน คุณค่า ของ หลักสูตร ว่า มี คุณค่า พอดี ที่จะ นำ ไปใช้ ต่อ หรือ สมควร ยกเลิก หรือไม่

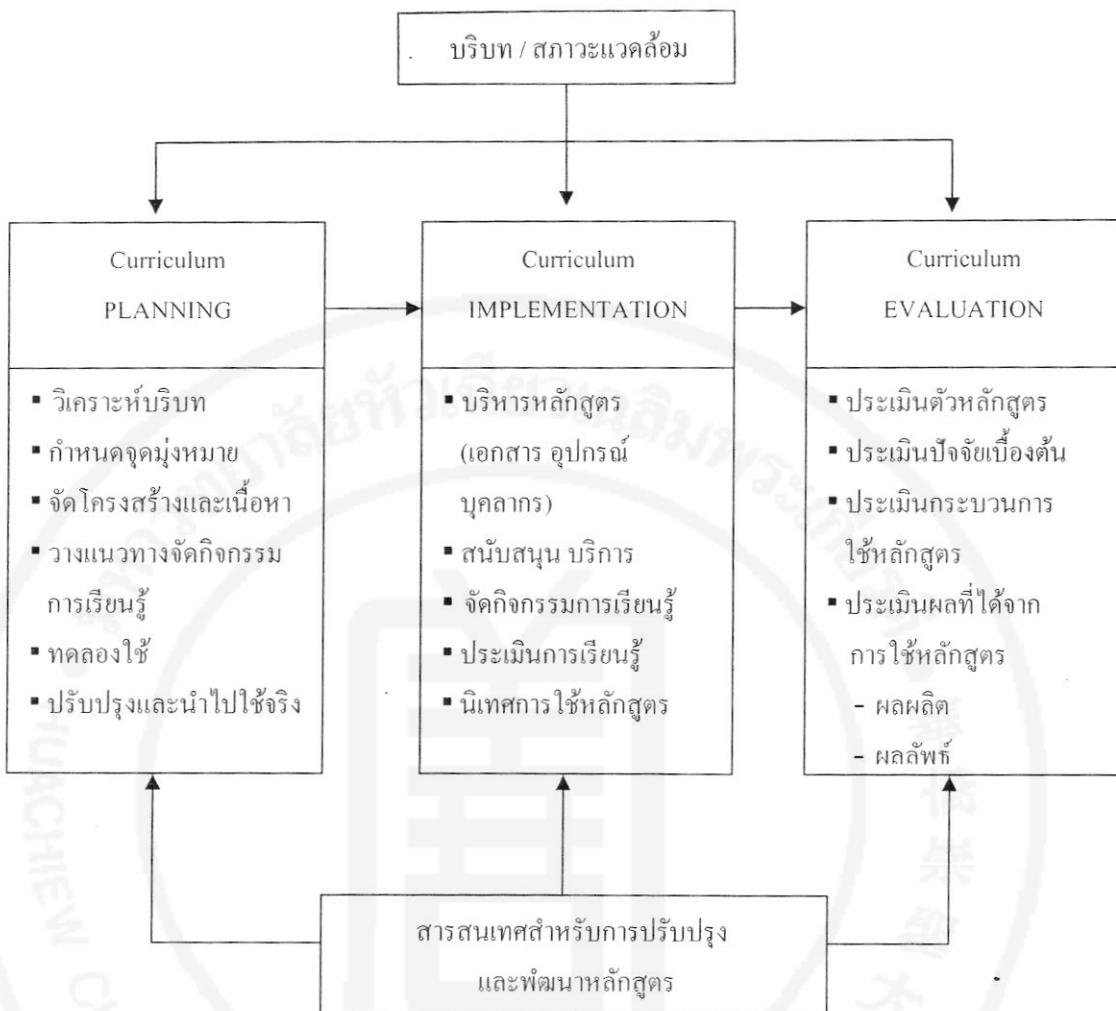
การประเมิน ผล หลักสูตร ให้ คำ ตอบ 2 ประการ คือ 1) ผล ของการ ใช้ หลักสูตร 2) ข้อเสนอ เพื่อ การ ปรับปรุง หลักสูตร (McNeil, 1982: 253) การ ประเมิน ผล หลักสูตร เป็น การ ระบุ จุด แข็ง และ จุด อ่อน ของ หลักสูตร ก่อน ที่จะ ใช้ หลักสูตร และ เป็น การ ระบุ ถึง ประสิทธิภาพ ของ หลักสูตร หลัง จาก ที่ได้ หลักสูตร ไป ใช้ แล้ว (Omstein & Hunkins, 1993: 325) เมื่อ พิจารณา ตาม ช่วงเวลา การ ประเมิน ผล สามารถ จำแนก การ ประเมิน ผล หลักสูตร ได้ 2 ประเภท คือ

1. การ ประเมิน ผล ระหว่าง การ ดำเนิน การ พัฒนา หลักสูตร (Formative Evaluation)

การ ประเมิน ผล ประเภทนี้ เป็น การ ประเมิน ผล ขณะ ที่ ดำเนิน การ พัฒนา หลักสูตร ข้อมูล ที่ รวบรวม ได้ จะ นำ ไป ใช้ เพื่อ การ ปรับปรุง หลักสูตร ก่อน ที่จะ นำ ไป ใช้ จริง

2. การ ประเมิน ผล เมื่อ เสร็จสิ้น การ ดำเนิน การ พัฒนา หลักสูตร แล้ว (Summative Evaluation)

การ ประเมิน ผล หลักสูตร ประเภทนี้ เป็น การ ประเมิน ผล หลัง จาก ที่ได้ พัฒนา หลักสูตร แล้ว และ มี การ นำ หลักสูตร ไป ใช้ การ ประเมิน ผล ใน ส่วน นี้ เป็น การ เน้น ที่ ประสิทธิภาพ ของ หลักสูตร

ภาพที่ 1 วงจรของการพัฒนาหลักสูตร

ที่มา: ศิริชัย กาญจนวاسي (2545: 3)

แนวทางการประเมินหลักสูตร

นักการศึกษาเสนอว่าการประเมินหลักสูตรสามารถทำได้หลายระบบ ดังนี้

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2540: 217) ได้เสนอแนวทางการประเมินหลักสูตรไว้ 3 ระบบ คือ

1. ระบบก่อนโครงการ → การสร้างและการพัฒนาหลักสูตร
2. ระบบระหว่างโครงการ → การนำหลักสูตรไปใช้
3. ระบบหลังโครงการ → การติดตามประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

สุนีย์ ภู่พันธ์ (2546: 252) ได้แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็น 3 ระบบ คือ

ระบบที่ 1 การประเมินหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ (Project Analysis) เป็นการประเมินในระหว่างที่มีการสร้างหรือการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ โดยประเมินเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร และในการประเมินจะอาศัยความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชาทางด้านวิชาชีพครุ และด้านการวัดผล เป็นผู้ประเมิน

2. การประเมินหลักสูตรในขั้นทดลองใช้ เพื่อแก้ไขส่วนที่ขาดตกบกพร่องหรือเป็นปัญหาให้สมบูรณ์เพื่อประสิทธิภาพในการนำไปใช้ต่อไป

ระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตรระหว่างการดำเนินการใช้หลักสูตร (Formative Evaluation) ในขณะที่มีการใช้หลักสูตรที่จัดทำขึ้น ทำการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ดีเพียงใดหรือบกพร่องในจุดไหน จะได้แก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม เช่น ประเมินกระบวนการใช้หลักสูตรในด้านการบริหาร การจัดการหลักสูตร การนิเทศกำกับดูแล และการจัดกระบวนการเรียนการสอน

ระยะที่ 3 การประเมินหลักสูตรหลังการใช้หลักสูตร (Summative Evaluation) เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ ได้แก่ การประเมินองค์ประกอบทางด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรทั้งหมด คือ เอกสารหลักสูตร วัสดุหลักสูตร บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร การบริหารหลักสูตร การนิเทศกำกับติดตาม การจัดกระบวนการเรียนการสอน ฯลฯ เพื่อสรุปผลตัดสินว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้น นั้นควรจะดำเนินการใช้ต่อไป หรือควรปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น หรือควรยกเลิก สรุปในสิ่งที่มีแนวทางการประเมินหลักสูตรแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

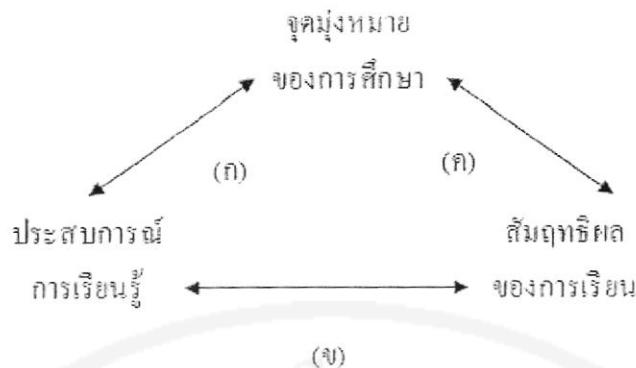
1. การประเมินก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อประเมินปรัชญา จุดประสงค์ เนื้อหา ประสบการณ์ของหลักสูตร และความต้องการของสังคม
2. การประเมินระหว่างการดำเนินการใช้หลักสูตรเพื่อประเมินกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ใน การจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และการวัดประเมินผล
3. การประเมินหลังจากการใช้หลักสูตร เพื่อประเมินการบริหารหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

รูปแบบการประเมินหลักสูตร

สมหวัง พิชิyanุวัตเน (2544: 171) ได้เสนอแนะรูปแบบการประเมินหลักสูตรไว้ 6 รูปแบบ คือ

1. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของราล์ฟ ดับเบิลยู ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ ราล์ฟ ดับเบิลยู ไทเลอร์ เป็นรูปแบบที่เน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากหลักสูตร ในทัศนะของ ราล์ฟ ดับเบิลยู ไทเลอร์ นั้นถือว่ากระบวนการทางการศึกษาจะมีคุณเน้นอยู่ 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายของการศึกษา ประสบการณ์การเรียนรู้ และสัมฤทธิผล ของการเรียน ทั้ง 3 ส่วนนี้มีความสัมพันธ์กันดังนี้

ตามรูปแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของทางการศึกษาข้างบนนี้เป็นการประเมินเปรียบเทียบสัมฤทธิผลของการเรียนกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาซึ่งในรูปภาพ แทนด้วยสัญลักษณ์ (ก) นั่นเอง อย่างไรก็ตามรูปแบบการประเมินหลักสูตรตามทัศนะของ ราล์ฟ ดับเบิลยู ไทด์เลอร์ อาจจะมองถึงความสัมพันธ์ (ก) และ (ข) ด้วย ความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายของการศึกษาซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ (ก) นั้นหมายถึงการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ในหลักสูตรและความสัมพันธ์ของประสบการณ์การเรียนรู้กับสัมฤทธิผลของการเรียนซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ (ก) นั่นก็คือการประเมินเปรียบเทียบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติจริงกับสัมฤทธิผลที่เกิดขึ้นจากปฏิบัติ

2. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของสเตค (The Stake Congruence Contingency Model) โรเบิร์ต อี สเตค (Robert E. Stake) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร โดยเน้นเกี่ยวกับชนิดของข้อมูลและประเภทของกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในโครงการเป็นสำคัญ ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินหลักสูตร จำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive) ได้แก่ข้อมูลที่อธิบายลักษณะความมุ่งหวังของโครงการ (Intents Sources) และข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกตได้จาก การปฏิบัติตามโครงการนั้น (Observation Sources) และข้อมูลเชิงตัดสิน (Judgemental) ได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาคุณค่าของโครงการ ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณา 2 ลักษณะคือ เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Sources) และเกณฑ์การตัดสิน (Judgment Sources) สำหรับเกณฑ์มาตรฐานนั้น ได้แก่ การนำเอามาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันมาเป็นเกณฑ์สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น คะแนนเฉลี่ยในการสอน ระดับความเป็นอนุญาตด้านอนามัยตามที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด เป็นต้น ส่วนเกณฑ์การตัดสินนั้น ได้แก่การถือเอาผลของวิธีการต่าง ๆ ซึ่งทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันมาเปรียบเทียบกันหรือเปรียบเทียบผลของโครงการลักษณะเดียวกันที่ข้อบ่งชี้ในชุมชนต่าง ๆ เป็นต้น

3. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัส (Provus' Discrepancy Evaluation Model) การประเมินผลการใช้หลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัสจะมีขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นคือ

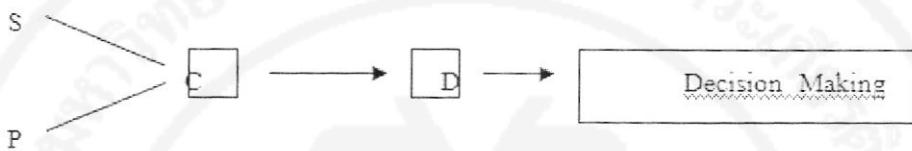
3.1 ตั้งเกณฑ์มาตรฐาน (Standard-S) โดยผู้ประเมินหลักสูตรจะตั้งเกณฑ์มาตรฐานของสิ่งที่ต้องการวัด ได้ว่าต้องการในระดับไหน

3.2 รวบรวมผลการปฏิบัติ (Performance-P) ผู้ประเมินจะทำการรวมข้อมูลที่ต้องการทราบโดยละเอียดหรือเพียงพอสำหรับการนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

3.3 ทำการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (Compare-C) โดยผู้ประเมินจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในขั้นที่ 2 ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ในขั้นที่ 1

3.4 จำแนกความแตกต่าง (Discrepancy-D) ระหว่างผลการปฏิบัติกับเกณฑ์มาตรฐาน

3.5 ทำการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นขั้นสุดท้ายของการประเมินหลักสูตร โดยการพิจารณาตัดสินใจที่จะดำเนินการในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับหลักสูตรดังนี้

4. การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบซิป (CIPP Model)

การประเมินรูปแบบซิปเป็นวิธีการประเมินที่มีผู้นิยมนำมาใช้ในการประเมินหลักสูตร รวมถึงใช้ในการประเมินโครงการต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย การประเมินผลหลักสูตรตามรูปแบบของฟาย เดลต้า แคบปา (The Phi Delta Cappa Committee Model) รูปแบบการประเมินหลักสูตรตามแนวความคิดนี้ ได้รับการพัฒนาจากแนวความคิดในการประเมินโครงการของแคนเนยล แอลด สตัฟเฟลบีม (Daniel L. Stufflebeam) การประเมินผลในรูปแบบนี้นิยมเรียกชื่อว่า CIPP Model โดยหลักการของการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบซิป (CIPP Model) จะมุ่งการประเมินสภาพการณ์ต่างๆ ของหลักสูตร 4 ส่วน ด้วยกันคือ

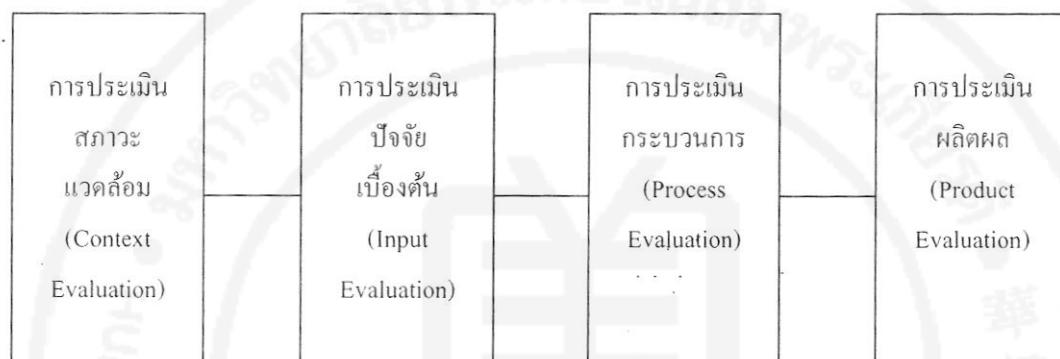
4.1 การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation-C) เป็นการประเมินสภาพปัจจัยทางและความต้องการของสังคมตลอดจนปรัชญาและแนวคิดต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การกำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation-I) เป็นการตรวจสอบสภาพและความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น อาคาร สถานที่ บุคลากร งบประมาณ ฯลฯ

4.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation-P) เป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการบริหารและบริการหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนกระบวนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร เป็นต้น

4.4 การประเมินผลิตผล (Product Evaluation-P) เป็นการประเมินผลิตผลที่ได้จากหลักสูตรว่าตรงกับเจตนาตามนั้นและเป้าหมายของหลักสูตร หรือเป็นไปตามความคาดหวังหรือความต้องการของสังคมเพียงใด

การประเมินหลักสูตรแบบซิป (CIPP Model) นี้เป็นการประเมินสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมมากที่สุดจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งก็คือ การประเมินหลักสูตรแบบซิป (CIPP Model) เป็นแนวทางในการดำเนินการนั้นก็คือการประเมินระบบหลักสูตรนั้นเอง

ภาพที่ 2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบ CIPP Model

ที่มา: ชมพันธุ์ กุญชร ณ อุบุชยา 2540: 42-44

กล่าวโดยสรุป การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบซิป (CIPP Model) มุ่งเน้นประเมินในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ การประเมินสาระสำคัญแวดล้อม การประเมินผลปัจจัยนำเข้า การประเมินผลกระบวนการ และการประเมินผลผลิต เป็นหลัก โดยข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินนอกจากจะทำให้ทราบคุณค่าของโครงการแล้ว ยังช่วยให้สามารถค้นหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นกับโครงการ รวมถึงนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้สามารถดำเนินไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

5. รูปแบบการประเมินของครอนบัช (Cronbach) ประกอบด้วยการประเมินในด้านต่อไปนี้คือ กระบวนการ (Process) ทักษะความชำนาญ (Proficiency) เจตคติ (Attitude) และการติดตามผล (Follow-up) ซึ่งจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การประเมินกระบวนการนี้เป็นการประเมินกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น วิธีการสอนของครู และกิจกรรมที่จัดให้กับการประเมิน ผลที่ได้จากการประเมิน กระบวนการนี้ ก็จะนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

5.2 การประเมินทักษะความชำนาญ เป็นการประเมินความสามารถของนักเรียนโดยใช้พิจารณาการทำงานของนักเรียน หรือใช้ข้อทดสอบที่เป็นมาตรฐานทดสอบนักเรียน ผลจากการประเมินในด้านนี้ก็จะทำให้ทราบถึงคุณภาพหรือความสามารถของนักเรียนในสิ่งที่ได้เรียนมา ถ้ามีข้อบกพร่องในด้านใดก็จะได้ทางช่วยนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

5.3 การประเมินเจตคติ เป็นการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว การประเมินความคิดเห็นนี้สามารถใช้การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ผลที่ได้จากการประเมินจะมีส่วนช่วยในการปรับปรุงหลักสูตรในด้านเนื้อหา เพื่อให้สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน

5.4 การติดตามผล เป็นการประเมินคุณภาพของหลักสูตร โดยติดตามคุณลักษณะการทำงานของผู้เรียนที่มาจากหลักสูตรที่ต้องการประเมิน และเปรียบเทียบกับผลผลิตจากหลักสูตรอื่น ข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบนี้ก็จะใช้ประกอบการปรับปรุงหลักสูตรหรือวางแผนหลักสูตรใหม่

6. รูปแบบการประเมินของ โรเบิร์ต แอด แฮมมอนด์ (Robert L. Hammond) ซึ่งแนวคิดในการประเมินตามรูปแบบนี้ก็จะประเมินในรูปของ 3 มิติ ได้แก่

6.1 มิติการสอน ซึ่งจะประกอบไปด้วย การจัดการ เนื้อหาวิชา วิธีสอน ความสุ่มสมควรค่าใช้จ่าย

6.2 มิติสถาบัน จะประกอบไปด้วย นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครอบครัว ชุมชน

6.3 มิติพฤติกรรม จะประกอบไปด้วย พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย

สรุป รูปแบบการประเมินหลักสูตรมีหลายรูปแบบ ได้แก่ รูปแบบของรายฟ์ ดับเบิลยู ไทรเลอร์ รูปแบบของสเตติค รูปแบบของโพรวัส รูปแบบของ ฝ่าย เดลตา แคนบปา และรูปแบบของครอนบაช การประเมินแต่ละรูปแบบจะมีรายละเอียดและจุดเน้นของการประเมินแตกต่างกันไป บ้างขึ้นอยู่กับแนวคิดของผู้ออกแบบการประเมิน ทั้งนี้ในการนำไปใช้จะมีวัตถุประสงค์ไปในทิศทางเดียวกันคือเพื่อใช้พิจารณาตัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่ามีคุณค่าดีมากน้อยเพียงใด สมควรจะนำหลักสูตรไปใช้ต่อหรือยกเลิกการใช้หลักสูตรนั้น รวมถึงการนำข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรใหม่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นในการเลือกรูปแบบการประเมินหลักสูตร รูปแบบใดไปใช้จึงควรพิจารณาว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่

ขั้นตอนการประเมินหลักสูตร

เนื่องจากการประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญซึ่งมีผลต่อการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ดังนั้นในการประเมินจึงต้องมีขั้นตอนในการดำเนินการอย่างรัดกุม ดังที่ สุนีย์ ภู่พันธ์ (2546: 256-257) ได้สรุปขั้นตอนการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของทابา (Taba, 1962) ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์และตีความวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มองเห็นกระจังชัดในเชิงพฤติกรรม ก็อปปฏิบัติได้จริง (Formulation and Clarification for Objective)

2. คัดเลือกและสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมสมสำหรับค้นหาหลักฐาน (Selection and Construction of the Appropriate Instruments for Getting Evidences)

3. ใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นประเมินผลหลักฐานตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (Application of Evaluative Criteria)

4. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของนักเรียนและถ้ามีจะของการสอนเพื่อนำมาประกอบในการแปลผลของการประเมิน (Information on the Background of Students and the Nature of Instruction in the Light of Which to Interpret the Evidences)

5. แปลผลของการประเมิน เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตรและการสอนต่อไป (Translation of Evaluation Findings into Improvement of the Curriculum and Instruction)

นอกจากนี้ รุจิร์ ภู่สาระ (2546: 159-160) ยังได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของ Brady (1990) ไว้อ้างอิงไว้ดังนี้

ขั้นกำหนดเป้าหมาย

1. กำหนดสิ่งที่จะประเมิน

2. ทำความเข้าใจกับจุดมุ่งหมายในการประเมิน

3. อธิบายข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้

4. กำหนดข้อมูลที่สามารถหาได้

5. ให้คำนิยามหลักการซึ่งผู้ประเมินจะต้องดำเนินการ
ขั้นเตรียมการ

1. พิจารณาว่าได้ข้อมูลจากใด และเมื่อไร

2. พิจารณาเทคนิคและเครื่องมือที่ต้องใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. พิจารณาคุณค่าของข้อมูลที่จะใช้ในการประเมิน

4. เลือกเครื่องมือที่จำเป็นต้องใช้

ขั้นดำเนินการ

รวบรวมข้อมูลทั้งหมดให้ตรงตามที่ต้องการประเมิน

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1. พิจารณาตรวจสอบหรือเกณฑ์ที่เหมาะสมกับหลักสูตร

2. พิจารณาศักยภาพที่เกิดกับหลักสูตร

3. พิจารณาผลที่ตามมาจากการปฏิบัติการของหลักสูตร

4. พิจารณาเหตุผลที่เกี่ยวกับหลักสูตร

ขั้นรายงานผล

1. ตีความหมายข้อมูลที่วิเคราะห์

2. สรุปผลหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพ และความตรงของหลักสูตรตามเป้าหมาย

3. บันทึกนิเทศน์บุคคล และแหล่งข้อมูลที่ต้องการจะทำให้ข้อเสนอแนะบังเกิดผลโดยดี
4. นำเสนอข้อมูลต่อสาธารณะ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมเกียรติ ได้กำหนดระบบการประเมินและพัฒนาหลักสูตรฯ ภายหลังบัณฑิตจบการศึกษาจากหลักสูตรฯ แล้ว 1 ปี คณะกรรมการประจำหลักสูตรฯ จะดำเนินการประเมินหลักสูตร รวมทั้งประเมินคุณภาพบัณฑิต ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ตลอดจนความต้องการของสังคม โดยสอบถามความคิดเห็นจากบัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา และอาจารย์ผู้สอน เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยจะประเมินและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ทุก 5 ปี

ตอนที่ 2 หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

ฉบับปรับปรุง 2552 คอมพญาณาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน มีความเชื่อว่า สุขภาพเป็นองค์รวมของกาย จิต สังคม และจิตวิญญาณ สุขภาพของผู้ใช้บริการทุกระดับ คือ บุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน เป็นพลวัตที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอย่างรวดเร็ว ทำให้ปัญหาสุขภาพมีความซับซ้อนและแก้ไขได้ยากขึ้น จึงจำเป็นต้องได้รับการดูแลทั้งด้านการสร้างเสริม ปักป้อง รักษา และฟื้นฟูสภาพจากบุคลากร พยาบาลที่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้และความชำนาญเฉพาะสาขา ที่เรียกว่าการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (Advance Nursing Practice)

พยาบาลที่จะปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง (Advance Nursing Practice) สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน ได้นั้น ต้องเรียนรู้อย่างลึกซึ้งในองค์ความรู้ที่เป็นแก่นและองค์ความรู้เฉพาะสาขา เพื่อการบริหารจัดการและดูแลสุขภาพแก่บุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน รวมทั้งการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ พัฒนาบทบาทและการผู้นำทางการพยาบาล โดยการจัดการศึกษาแบบผู้ใหญ่ (Adult Education) ที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้างกระบวนการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และนำไปสู่ความเข้าใจด้วยการอภิปราย และเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ (Evidence based) รวมทั้งมีการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเฉพาะสาขาจนเกิดความชำนาญ ตลอดจนมีการทำวิจัย หรือใช้ผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาการดูแลสุขภาพ และพัฒนาองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับระบบสุขภาพ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน จึงต้องมี ศักยภาพด้านการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงในการจัดการและพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพแก่บุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน มีความสามารถในการบริหารจัดการ การเสริมสร้างพลังอำนาจการให้

ความรู้ การเป็นที่ปรึกษา การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการเป็นผู้วิจัย หรือใช้ผลงานวิจัย ภายใต้ บริบทของสังคมอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน จะสามารถ

1. ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมในด้านการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาเบื้องต้น และการฟื้นฟูสภาพ แก่นบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน โดยใช้องค์ความรู้ทั้งในศาสตร์การพยาบาล และศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

2. บริหารจัดการบริการพยาบาลให้กับบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน อย่างมีคุณภาพ บนหลักการของการมีส่วนร่วม การเสริมสร้างพลังอำนาจ การสร้างเครือข่าย และการใช้ทรัพยากรชุมชน

3. ดำเนินการให้ความรู้และคำปรึกษาแก่บุคลากรที่มีสุขภาพ นักศึกษาพยาบาล และผู้ใช้บริการทุกระดับ ตามปัญหา ความต้องการและสถานการณ์

4. ทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาล และสุขภาพผู้ใช้บริการ

5. เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาวิชาชีพและสังคม

6. ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

หลักสูตร

หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 แบ่งออกเป็น 2 แผน ก. แผน ก. (2) ทำวิทยานิพนธ์ และแผน ข. ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการศึกษาอิสระ และต้องสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ข้อเขียนและปากเปล่าเมื่อลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร

หมวดวิชา	แผน ก. (2) (หน่วยกิต)	แผน ข. (หน่วยกิต)
วิชาบังคับ	30	36
วิชาแกน	16	16
วิชาเฉพาะสาขา	14	20
วิชาเลือก	3	3
วิทยานิพนธ์	12	-
การศึกษาอิสระ	-	6
รวม	45	45

รายวิชา

รหัสวิชา ประกอบด้วยอักษร โรมัน 2 ตัว ตามด้วยเลข 4 หลัก ดังนี้

1. รหัสอักษร มีความหมายดังนี้

HM หมายถึง รายวิชาในสาขาวิชาการจัดการระบบสุขภาพ

NG หมายถึง รายวิชาในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

ST หมายถึง รายวิชาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. รหัสตัวเลข

เลขหลักพัน 8000 หมายถึง รายวิชาระดับบัณฑิตศึกษา

เลขหลักร้อยและหลักสิบ หมายถึง คำศัพท์วิชา

เลขหลักหน่วย หมายถึง จำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น

3. การกำหนดชั่วโมงคิดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา

ใช้รหัสดังนี้ A(B1/B2-C1/C2-D1/D2)

A หมายถึง จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของรายวิชา

B1 หมายถึง จำนวนหน่วยกิตบรรยาย

B2 หมายถึง จำนวนชั่วโมงบรรยายต่อสัปดาห์

C1 หมายถึง จำนวนหน่วยกิตการฝึกปฏิบัติในห้องทดลอง

C2 หมายถึง จำนวนชั่วโมงการฝึกปฏิบัติในห้องทดลองต่อสัปดาห์

D1 หมายถึง จำนวนหน่วยกิตการฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม

D2 หมายถึง จำนวนชั่วโมงการฝึกงานหรือฝึกภาคสนามต่อสัปดาห์

รายวิชาต่าง ๆ

หมวดวิชาบังคับ

วิชาแกน		จำนวน 16 หน่วยกิต
NG 8032	แนวคิดและทฤษฎีทางการพยาบาล	2(2/2-0-0)
NG 8023	การออกแบบและการใช้ผลการวิจัย	3(3/3-0-0)
	ทางการพยาบาล	
NG 8052	การจัดการระบบสุขภาพ	2(2/2-0-0)
NG 8062	การประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูง	2(2/2-0-0)
NG 8073	พยาธิสรีริทยาและเกลี้ยงวิทยาขั้นสูง	3(3/3-0-0)
NG 8012	การพัฒนาบทบาทและภาวะผู้นำ	2(2/2-0-0)
	ในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง	
NG 8092	วิทยาการระบาดในการพยาบาล	2(2/2-0-0)
	เวชปฏิบัติชุมชน	

วิชาเฉพาะสาขา		จำนวนไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต
---------------	--	------------------------------

NG 8103	การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1	3(3/3-0-0)
NG 8113	ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1	3(0-0-3/15)
NG 8123	การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2	3(3/3-0-0)
NG 8133	ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2	3(0-0-3/15)
NG 8342	การจัดการภาวะเงินป่วยเรื้อรังในชุมชน	2(1/1-0-1/15)

(หากศึกษาแผน ข ต้องศึกษาเพิ่มเติมอีก 6 หน่วยกิต)

NG 8153	ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 3	3(0-0-3/15)
NG 8353	สัมมนาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน	3(3/3-0-0)

หมวดวิชาเลือก

		จำนวนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
NG 8173	การดูแลสุขภาพที่มีปัญหา	3(3/3-0-0)
NG 8183	การพยาบาลต่างวัฒนธรรม	3(3/3-0-0)
NG 8193	การวิจัยเชิงคุณภาพ	3(3/3-0-0)
NG 8213	การดูแลสุขภาพแนวเสริม	3(3/3-0-0)
NG 8223	หลักสูตรและการเรียนการสอน	3(3/3-0-0)
	ทางการพยาบาล	
NG 8233	การพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ	3(3/3-0-0)
NG 8243	การพยาบาลผู้สูงอายุในชุมชน	3(2/2-0-1/15)
HM 8163	การวางแผนและการประเมิน	3(2/2-1/3-0)

โครงการสุขภาพ		
ST 8012	การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	2(2/2-0-0)
	สำหรับการวิจัย	
หมวดวิทยานิพนธ์และการศึกษาอิสระ		
NG 8236	วิทยานิพนธ์	12(0/0-12/P)
NG 8246	การศึกษาอิสระ	6(0/0-6/P)

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วนิดา คุรุคุทธิชัยและคณะ (2547) วิจัยประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน พุทธศักราช 2547 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้แบบจำลองซิป (CIPP Model) ผลการศึกษาวิเคราะห์วัดถูกประส่งของหลักสูตรพบว่า หลักสูตรมีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้าน ศติปัญญา ทักษะ และเจตคติ ความสอดคล้องกับการเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในระดับมาก จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือก จำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์และ แผนการศึกษาโดยรวมเหมาะสมสมระดับมากที่สุด เนื้อหาสาระรายวิชาเกณฑ์สอดคล้องกับวัตถุประส่ง ของหลักสูตร น่าสนใจทันสมัย เรียงลำดับจากง่ายไปยาก สอนให้วิเคราะห์สังเคราะห์ได้ ไม่ซ้ำซ้อน กับวิชาอื่น ส่งเสริมต่อการเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ส่งเสริมเจตคติและคุณธรรมจริยธรรม วิชาชีพมากที่สุด วิชาเฉพาะสาขาสอดคล้องกับวัตถุประส่งของหลักสูตร เนื้อหาน่าสนใจและ ทันสมัย เนื้อหารายการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหารสอนให้วิเคราะห์สังเคราะห์ได้ ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น ส่งเสริมต่อการเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ส่งเสริมให้มีเจตคติและคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพ ระดับมากที่สุด นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเสนอแนะเกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหาของ หลักสูตรว่าควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตวิชาการประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูง พยาธิสรีวิทยาและเภสัช วิทยาขั้นสูง วิทยาการระบาดในการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนและการศึกษาด้วยตนเอง บางวิชา เนื้อหาซ้ำซ้อนกัน อาจารย์ส่วนใหญ่สอนเก่ง เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น มีวิธีการชู ใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน จำนวนหนังสือเพียงพอ ควรปรับปรุงเรื่องเอกสาร ประกอบการสอน ปรับปรุงการบริการคอมพิวเตอร์ ควรเพิ่มสื่อหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ ใช้ภาษาอังกฤษ

ผลการประเมินผลผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประจำปีการศึกษา 2549-2550 สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน แผนฯ ภาคพิเศษ โดยหลักสูตรเน้นการทำงานชุมชน การเข้าถึงวิถีชีวิตชุมชน โดยใช้ช้าสังคมมนุษย์วิทยา งานพัฒนา ระบบสุขภาพชุมชนและสุขภาพภาคประชาชนในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย โดยการรักษาและดูแล

ผู้ป่วยแบบองค์รวม ในการรับร่วม วิเคราะห์ และการนำเสนอข้อมูลทางด้านสุขภาพของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในความรับผิดชอบ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีทางการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยในชุมชนและงานตรวจรักษาเบื้องต้น ผลการศึกษาพบว่า นaben ที่ติดได้รับประสบการณ์และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา 3 ลำดับแรก คือ สามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในการพัฒนาตนเอง ได้ สามารถประยุกต์ความรู้จากสาขาวิชาการพยาบาลเฉพาะสาขาในการปฏิบัติงาน ได้ และสามารถคิดคิตริเริ่มสร้างสรรค์ และพัฒนางานให้มีคุณภาพ ได้ตามลำดับ หัวหน้างานพึงพอใจในผลการปฏิบัติงานของนaben ที่ติดค่าเฉลี่ย 3.92 พึงพอใจในการปฏิบัติงานของนaben ที่ติด (เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ปฏิบัติงานคนอื่นๆ / ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอื่น) ค่าเฉลี่ย 3.38 เพื่อนร่วมงานพึงพอใจในนaben ที่ติดค่าเฉลี่ย 4.03 ข้อเสนอแนะอื่น คือ นaben ที่ติดรับผิดชอบงานดี รู้จักการเทศะ มีสัมมาคาระดีมาก เสียงดังในงานและหน้าที่ดีมาก มีความมั่นใจในตัวเอง มีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีความคิดคิตริเริ่มสร้างสรรค์ กระตือรือร้น แต่ควรฝึกความเป็นผู้นำเชิงวิชาการ รวมมีความรู้ในการปฏิบัติงานลึกซึ้งขึ้น เพื่อนร่วมงานเสนอแนะให้เน้นสร้างความสามารถในการเข้าใจสภาพพื้นที่ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการสื่อสารกับผู้ร่วมงานและผู้ใช้บริการ

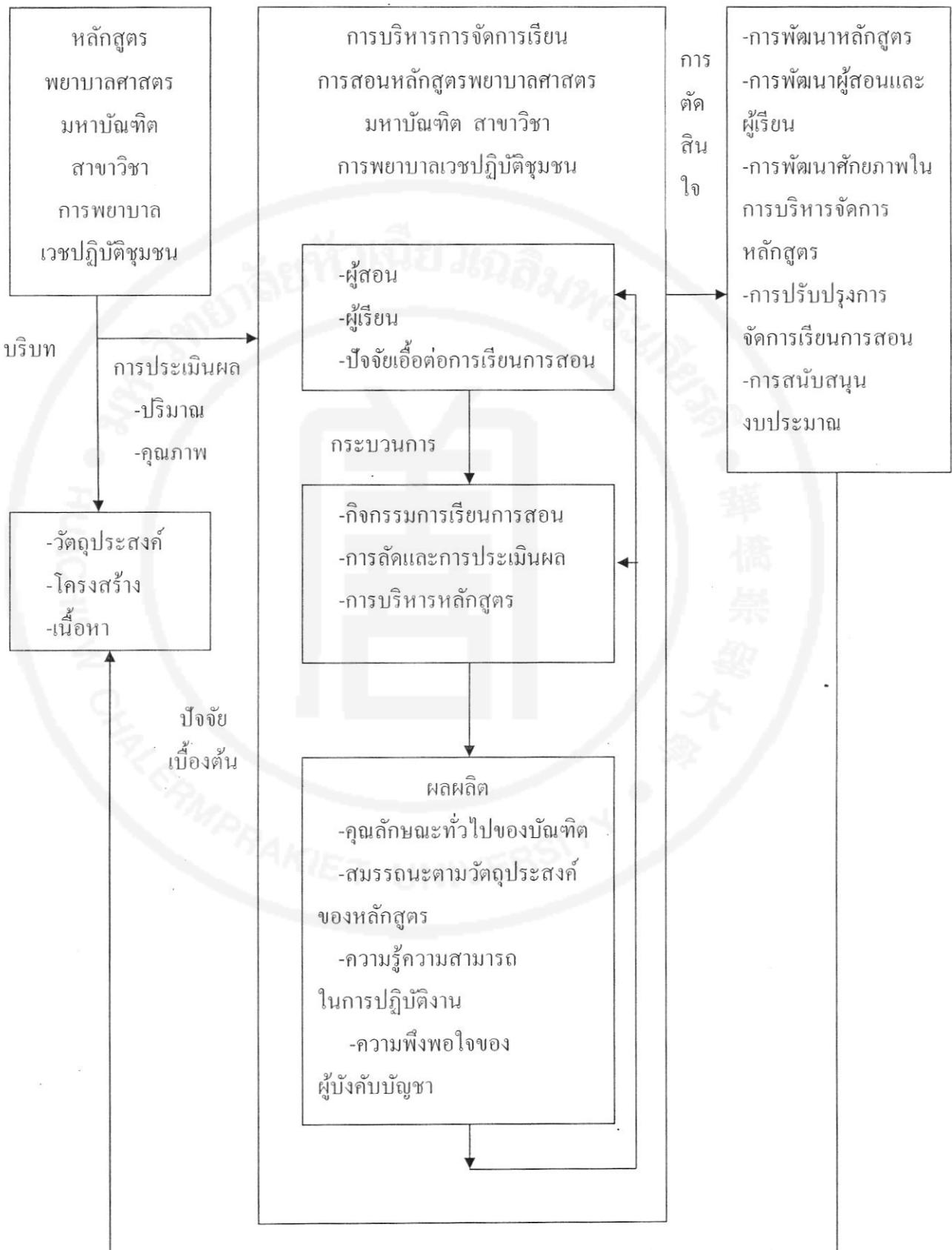
นิตยา ตากวิริยันนท์ (2554) วิจัยการวิเคราะห์จุดอ่อน-จุดแข็งหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการศึกษาสาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนด้านสมรรถนะเชิงวิชาชีพที่ประเมินโดยผู้ใช้บัณฑิตพบว่าสมรรถนะหลักมีค่าเฉลี่ย 4.48 สมรรถนะเฉพาะสาขามีค่าเฉลี่ย 4.45 ด้านสมรรถนะเชิงวิชาชีพที่ประเมินโดยนักเรียนมหาบัณฑิตประเมินตนเองว่าสมรรถนะหลักมีค่าเฉลี่ย 4.21 สมรรถนะเฉพาะสาขามีค่าเฉลี่ย 4.23 มหาบัณฑิตพึงพอใจในการเรียนค่าเฉลี่ย 4.13 จุดแข็ง กือ หลักสูตรมีความเข้มข้น ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและมีเครื่องข่ายหลากหลาย แหล่งเรียนรู้เหมาะสม สถานที่เรียนคุณภาพดีมาก อาจารย์เจ้าใจใส่และใกล้ชิดนักศึกษา หนังสือตำราทันสมัย จุดอ่อน กือ เรื่มนทำวิทยานิพนธ์ช้า จำนวนชั่วโมงการเรียนถูกติน้อย เปลี่ยนแปลงตารางเรียนบ่อย เอกสารตำราน้อย มีข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มอาจารย์ประจำหลักสูตรบ่อย เพิ่มเวลาให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน ปรับการประเมินผลให้ชัดเจน ตรวจสอบได้และเพิ่มตำราเรียน

อมรรัตน์ ศรีคำสุข สายโถ, สมพร รุ่งเรืองกุลกิจ, อิงค์ตา กนูราและชโนกรุทัย เชียนารม (Sricamsuk Saito, Rungreangkulkij, Kotnara & Cheanarom, 2010) วิจัยเชิงสำรวจ ประเมินหลักสูตรพยาบาลมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช แผน ข. คณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้สมรรถนะของมหาบัณฑิต จำนวน 60 คนเปรียบเทียบกับการรับรู้ของผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตใน 56 โรงพยาบาล ผล การศึกษาพบว่ามีการรับรู้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ มหาบัณฑิตรับรู้ดีทันเรื่องระดับมากในทุกด้าน ขณะที่ผู้บังคับบัญชาต้องรับรู้สมรรถนะของมหาบัณฑิตระดับปานกลางถึงมาก

เดรนแนน (Drennan. 2012) วิจัยประเมินผลพัฒนาระดับด้านการจัดการและภาวะผู้นำในหลักสูตรปริญญาโทด้วยการวิจัยข้อนหลัง (retrospective pre-test design) มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดภาวะผู้นำและทักษะการจัดการในมหบัพชิตทางการพยาบาล ผลการศึกษาพบว่ามหบัพชิตมีความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล การสื่อสาร การทำงานเป็นสมาชิกที่สุขภาพและความสามารถในการแก้ไขปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบจำลองซิปเป็นกรอบในการประเมินหลักสูตรตั้งแต่การประเมินด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตรและด้านผลผลิต ได้แก่ คุณภาพบัณฑิต ประกอบด้วยคุณลักษณะทั่วไป สมรรถนะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานและความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน ซึ่งสามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นการประเมินโดยอาศัยกรอบแนวคิดประเมินตามแบบจำลอง CIPP มีวัตถุประสงค์ เนื่องจาก 4 ประการ ประการแรก คือ เพื่อประเมินด้านบริบท (Context) ของหลักสูตร ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับปัจจัยของหลักสูตรหรือไม่ โครงการสร้างของหลักสูตรลดหลักสูตร รายปี และรายวิชา มีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต หรือไม่ เนื้อหาสาระรายวิชาของหลักสูตร มีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความทันสมัย เหมาะสมกับวิธีสอน การวัดประเมินผล และมีประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพหรือไม่ ประการที่สอง คือ เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ของหลักสูตร ได้แก่ ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ โสตทัศนูปกรณ์ ต่อการเรียนการสอน มีความพร้อมและเหมาะสมหรือไม่ ประการที่สาม คือ เพื่อประเมินกระบวนการ (Process) ได้แก่ ความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการบริหาร บริการหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับใด และ ประการสุดท้าย คือ เพื่อประเมินผลผลิต (Product) ของหลักสูตร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้แก่ ผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในปีการศึกษา 2552 ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 ผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา โดยมีรายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรการวิจัย

ประเภทของประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารหลักสูตร	5	11.91
อาจารย์ผู้สอน	9	21.43
ผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา	14	33.33
นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา	14	33.33
รวม	42	100.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก คือ แบบสัมภาษณ์ และ ส่วนที่สอง คือ แบบสอบถาม มีรายละเอียด ดังนี้

1. **แบบสัมภาษณ์** แบ่งออกเป็น 3 ส่วน 1) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร 2) แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร และ 3) แบบสัมภาษณ์นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา เป็นแบบสัมภาษณ์นิดกึ่งมีโครงสร้าง เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาและการจัดเนื้อหารายวิชา ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ หลักสูตร และความหมายของหลักสูตร คุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา และข้อเสนอแนะ

2. **แบบสอบถาม** แบ่งออกเป็น 2 ชุด ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา และ 2) แบบสอบถามผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา แบบสอบถามแต่ละชุดมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 แบบสอบถามนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

2.1) ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่

1. **วัตถุประสงค์ของหลักสูตร** เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของวัตถุประสงค์หลักสูตร แบ่งออกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดคะแนนจากมากที่สุด เท่ากับ 5 ถึงน้อยที่สุด เท่ากับ 1

2. **โครงสร้างของหลักสูตร** เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายของโครงสร้างหลักสูตร แบ่งออกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดคะแนนจากมากที่สุด เท่ากับ 5 ถึงน้อยที่สุด เท่ากับ 1

3. เนื้อหารายวิชา เป็นการสอนตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้อง ความหมายสน และความจำเป็นของเนื้อหารายวิชา แบ่งออกเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดคะแนนจากมากที่สุด เท่ากับ 5 ถึงน้อยที่สุด เท่ากับ 1

4. ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นการสอนตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายสนของปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรในด้าน อาจารย์ นักศึกษา การให้คำปรึกษา และด้านอื่นๆ แบ่งออกเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดคะแนนจากมากที่สุด เท่ากับ 5 ถึงน้อยที่สุด เท่ากับ 1

5. กระบวนการของหลักสูตร เป็นการสอนตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายสนของกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร ความคิดเห็น โดยรวมเกี่ยวกับหลักสูตรแบ่งออกเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดคะแนนจากมากที่สุด เท่ากับ 5 ถึงน้อยที่สุด เท่ากับ 1 และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับกระบวนการของหลักสูตร

2.2 แบบสอบถามผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

- 1) ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณภาพด้านคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดคะแนนจากมากที่สุด เท่ากับ 5 ถึงน้อยที่สุด เท่ากับ 1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้กระบวนการเก็บข้อมูลแบบพสมพسانทั้งวิธีการเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

คณะกรรมการติดต่อเพื่อขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ และดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลา และสถานที่ตามที่กำหนด ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

คณะกรรมการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามในกลุ่มต่างๆ ดังที่กำหนด โดยดำเนินการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือและดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง จัดส่งทางไปรษณีย์ไปยังนักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา รวมทั้งการติดตามขอรับผลกลับทางโทรศัพท์ ผลการดำเนินการ ได้รับการตอบรับเป็นจำนวน 10 ฉบับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้รับการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม

ประเภทของประชากร	ผู้รับการสัมภาษณ์		ผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้บริหารหลักสูตร	5	17.86	5	14.71
อาจารย์ผู้สอน	9	32.14	9	26.47
ผู้บังคับบัญชา	0	0.00	10	29.41
นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา	14	50.00	10	29.41
รวม	28	100.00	34	100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 วิธี วิธีแรกคือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และวิธีที่สอง คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ คณะกรรมการวิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และบางส่วนของแบบสอบถาม ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ในส่วนนี้คณะกรรมการวิจัยทำการวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยคะแนน จำกัดตราประ摹รณค่า 5 ระดับ ในแบบสอบถามชุดต่างๆ ดังนี้

4.51 – 5.00	การแปลความหมาย	มากที่สุด
3.51 – 4.50	การแปลความหมาย	มาก
2.51 – 3.50	การแปลความหมาย	ปานกลาง

1.51 – 2.50	การแปลความหมาย	น้อย
1.00 – 1.50	การแปลความหมาย	น้อยที่สุด
การแปลความหมายค่าร้อยละ จากแบบสอบถามใช้เกณฑ์ ดังนี้		
มากกว่าร้อยละ 80 ขึ้นไป	หมายถึงมากที่สุด	
ร้อยละ 61 - 80	หมายถึงมาก	
ร้อยละ 41 - 60	หมายถึงปานกลาง	
ร้อยละ 21 - 40	หมายถึงน้อย	
น้อยกว่า ร้อยละ 21	หมายถึงน้อยที่สุด	

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เกณิมพระเกียรติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน รหัส 2552 และผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรพยาบาลศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 จำนวนรวม 10 คน ผู้บริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่เริ่มนสอนดังແຕ้ปีการศึกษา 2552 จำนวน 14 คนและ ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 10 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจะนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย และผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจะนำเสนอในรูปแบบการพรรณนา โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินบันทึก ซึ่งประกอบด้วยการประเมินวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ การประเมินผู้เรียน ผู้สอน และ ส่วนประกอบอื่น ๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์กระบวนการ ได้แก่ การประเมินด้านการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินคุณลักษณะของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาและความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาต่อนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวม

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์และผู้บังคับบัญชา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชา

จากตารางที่ 3 พนวณนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเป็นเพศหญิงทั้งหมด อายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ อายุ 41 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 30.00) และอายุน้อยกว่า 30 ปี (ร้อยละ 10.00) ตามลำดับ ร้อยละ 80.00 มีสถานภาพสมรสคู่ ใช้เวลาเรียนในหลักสูตร 4 ปีและ 5 ปีในสัดส่วนเท่าๆ กัน คือ ร้อยละ 50.00 โดยมากเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.50 (ค่าเฉลี่ย 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.23) ครั้งหนึ่งมีรายได้ 30,001-40,000 บาท (ร้อยละ 50.00) ร้อยละ 70.00 มีระยะเวลาการทำงานก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตร 6-10 ปี นอกจากนี้มีระยะเวลาการทำงานก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรน้อยกว่า 5 ปี โดยมากตำแหน่งงานปัจจุบันเป็นพยาบาลวิชาชีพ (ร้อยละ 70.00) รองลงมาเป็นอาจารย์ (ร้อยละ 20.00) และตัวแทนจำหน่ายในบริษัทเอกชน (ร้อยละ 10.00) ตามลำดับ จำนวนครั้งของการเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรืออบรม (ต่อปี) พนวณส่วนใหญ่อบรม 2 ครั้งขึ้นไป (ร้อยละ 60.00) และมีนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาได้รับรางวัลทางวิชาการ/รางวัลเกียรติคุณทางวิชาการ 1 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 20.00

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป ($N = 10$)

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
- หญิง		10	100.00
อายุ			
- น้อยกว่า 30 ปี		1	10.00
- 31 - 40 ปี		6	60.00
- 41 ปีขึ้นไป		3	30.00
สถานภาพสมรส			
- โสด		2	20.00
- คู่		8	80.00
ระยะเวลาที่ใช้เรียนในหลักสูตร			
- 4 ปี		5	50.00
- 5 ปี		5	50.00

ตารางที่ 3 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป ($N = 10$)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เกรดเฉลี่ยสะสม		
-ต่ำกว่า 3.50	4	40.00
-3.51-3.80	3	30.00
-มากกว่า 3.81	3	30.00
(ค่าเฉลี่ย 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.23)		
รายได้		
- 10,001-20,000 บาท	3	30.00
- 20,001-30,000 บาท	1	10.00
- 30,001-40,000 บาท	5	50.00
- 40,001-50,000 บาท	1	10.00
ระยะเวลาการทำงานก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตร		
- น้อยกว่า 5 ปี	3	30.00
- 6-10 ปี	7	70.00
ตำแหน่งงานปัจจุบัน		
- พยาบาลวิชาชีพ	7	70.00
- อาจารย์	2	20.00
- ตัวแทนจำหน่ายในบริษัทเอกชน	1	10.00
จำนวนครั้งของการเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรืออบรม (ต่อปี)		
- ไม่เคย	2	20.00
- 1 ครั้ง	2	20.00
- 2 ครั้ง	3	30.00
- ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป	3	30.00
จำนวนการได้รับรางวัลทางวิชาการ/รางวัลเกียรติคุณทางวิชาการ		
- ไม่เคย	8	80.00
- 1 ครั้ง	2	20.00

สำหรับผู้บังคับบัญชาพบว่าเป็นเพศหญิงร้อยละ 90.00 อายุระหว่าง 40-50 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 70.00) นอกนั้นอายุน้อยกว่า 40 ปี โดยมากกุศิกรรมการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท (ร้อยละ 60.00) ครรชหนึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานเอกชน (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือ หน่วยงานราชการ (ร้อยละ 40.00) และองค์กรสาธารณกุศล (ร้อยละ 10.00) ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานในองค์กร 21 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 40.00) รองลงมา คือ น้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 30.00) และ 11-20 ปี (ร้อยละ 20.00) ตามลำดับ ร้อยละ 90.00 มีระยะเวลาในการเป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาน้อยกว่า 5 ปี นอกนั้นมีระยะเวลาในการเป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษานานกว่า 5 ปี และมีความคุ้นเคยกับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.00) (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้บังคับบัญชาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป (N = 10)

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
-ชาย		1	10.00
-หญิง		9	90.00
อายุ			
-น้อยกว่า 40 ปี		3	30.00
-40-50 ปี		7	70.00
วุฒิการศึกษาสูงสุด			
-ปริญญาตรี		2	20.00
-ปริญญาโท		6	60.00
-ปริญญาเอก		2	20.00
ประเภทองค์กรของสถานที่ทำงาน			
-ราชการ		4	40.00
-เอกชน		5	50.00
-องค์กรสาธารณกุศล		1	10.00
ระยะเวลาการทำงานในองค์กร			
-น้อยกว่า 5 ปี		3	30.00
-6-10 ปี		1	10.00
-11-20 ปี		2	20.00
-21 ปีขึ้นไป		4	40.00

ตารางที่ 4 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของผู้บังคับบัญชาจำแนกตามข้อมูลทั่วไป ($N = 10$)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการเป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาของนักศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษา		
-น้อยกว่า 5 ปี	9	90.00
-6 ปีขึ้นไป	1	10.00
ความคุ้นเคยกับผู้สำเร็จการศึกษา		
-ค่อนข้างดี	2	20.00
-ดี	6	60.00
-ดีมาก	2	20.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินบริบท

ประกอบด้วยการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาสาระของหลักสูตร จำแนกดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินโครงสร้างของหลักสูตร

1.3 ผลการวิเคราะห์การประเมินเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ในแต่ละส่วนได้ผลดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ของการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเมื่อพิจารณาภาพรวมตามการประเมินของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา พบร่วมกันว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ และเจตคติ ความสอดคล้องกับการเป็นพยานาลเวชปฏิบัติชุมชน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย 4.45, 4.45, 4.52, 4.52, และ 4.51 ตามลำดับ โดยภาพรวมทั้งหมด พบร่วมกันว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีทุกๆ ด้านในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย 4.49 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัสดุประสงค์ของหลักสูตร	นักศึกษาและผู้ดำเนินการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. ความชัดเจนของภาษาที่ใช้	10	4.45	0.44	มากที่สุด
2. ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	10	4.45	0.544	มากที่สุด
3. พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญาทักษะและเทคโนโลยี	10	4.52	0.40	มากที่สุด
4. ความสอดคล้องกับการเป็นพยานาลเวชปฏิบัติ	10	4.52	0.45	มากที่สุด
5. สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	10	4.51	0.45	มากที่สุด
รวม	10	4.49	0.04	มากที่สุด

1.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินโครงสร้างของหลักสูตร

1.2.1 ผลการวิเคราะห์การประเมินโครงสร้างของหลักสูตรและแผนการศึกษา

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์การประเมินโครงการสร้างของหลักสูตรและแผนการศึกษา ค่ามาระบุรุษของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตทั้งหมด สมกับระยะเวลาเรียน 2 ปี จำนวนหน่วยกิตวิชาแกน จำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะสาขา จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือก จำนวนหน่วยกิตการศึกษาอิสระและแผนการศึกษาโดยรวม มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 4.70, 4.80, 4.70, 4.80, 4.70, 4.60 และ 4.50 ตามลำดับ และโดยภาพรวมทั้งหมด นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่า โครงการสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 4.70 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.11)

เมื่อพิจารณาหมวดวิชาแก่น นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาในวิชาแก่น ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีการพยาบาล การจัดการระบบสุขภาพ การประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูง พยาธิสรีวิทยาและเกสซ์วิทยาขั้นสูง การพัฒนาบทบาทและการผู้นำในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง การออกแบบและการใช้การวิจัยทางการพยาบาลและวิทยาการระบาดในการพยาบาล เช่น ปฏิบัติชุมชนมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด กือ มีค่าเฉลี่ย 4.70, 4.60, 4.60, 4.80, 4.70, 4.20 และ 4.60 ตามลำดับ

ส่วนหน่วยกิตในแต่ละรายวิชาเฉพาะสาขา ซึ่งได้แก่ การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1 ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1 การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2 ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2 การจัดการภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังในชุมชน 2 สัมมนาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนและปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 3 นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกัน คือ มีค่าเฉลี่ย 4.80, 4.80, 4.80, 4.80, 4.70, 4.70 และ 4.80 ตามลำดับ

นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นต่อจำนวนหน่วยกิตวิชาเลือกและจำนวนหน่วยกิตการศึกษาอิสระว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 4.60 และ 4.70 ตามลำดับ ส่วนแผนการศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 4.50

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย จำนวนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรและแผนการศึกษา

รายการประเมิน	นักศึกษาและผู้สำเร็จ			ระดับความคิดเห็น	
	การศึกษา		S.D.		
	n	\bar{X}			
1. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	10	4.70	0.48	มากที่สุด	
2. จำนวนหน่วยกิตเหมาะสมกับระยะเวลาเรียน 2 ปี	10	4.80	0.42	มากที่สุด	
3. จำนวนหน่วยกิตรายวิชาบังคับ	10	4.70	0.48	มากที่สุด	
3.1 วิชาแกน	10	4.70	0.48	มากที่สุด	
- แนวคิดและทฤษฎีการพยาบาล	10	4.70	0.48	มากที่สุด	
- การจัดการระบบสุขภาพ	10	4.60	0.70	มากที่สุด	
- การประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูง	10	4.60	0.52	มากที่สุด	
- พยาธิสริริวิทยาและเภสัชวิทยาขั้นสูง	10	4.80	0.42	มากที่สุด	
- การพัฒนาบทบาทและการผู้นำในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง	10	4.70	0.67	มากที่สุด	
- การออกแบบและการใช้ผลการวิจัยทางการพยาบาล	10	4.20	1.03	มากที่สุด	
- วิทยาการระบาดในการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน	10	4.60	0.53	มากที่สุด	

ตารางที่ 6 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับโครงการสร้างของหลักสูตรและแผนการศึกษา

รายการประเมิน	นักศึกษาและผู้สำเร็จ			ระดับ ความ คิดเห็น	
	การศึกษา				
	n	\bar{X}	S.D.		
3.2 วิชาเฉพาะสาขา	10	4.80	0.42	มากที่สุด	
- การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1	10	4.80	0.42	มากที่สุด	
- ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1	10	4.80	0.42	มากที่สุด	
- การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2	10	4.80	0.42	มากที่สุด	
- ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2	10	4.80	0.42	มากที่สุด	
- การจัดการภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังในชุมชน 2	10	4.70	0.48	มากที่สุด	
- ต้มน้ำการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน	10	4.70	0.48	มากที่สุด	
- ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 3	10	4.80	0.42	มากที่สุด	
3.3 จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือก	10	4.70	0.48	มากที่สุด	
3.4 จำนวนหน่วยกิตการศึกษาอิสระ	10	4.60	0.52	มากที่สุด	
3.5 แผนการศึกษาโดยรวม	10	4.50	0.53	มากที่สุด	
รวม	10	4.70	0.11	มากที่สุด	

1.3 ผลการวิเคราะห์การประเมินเนื้อหาสาระของหลักสูตร

1.3.1 ผลการวิเคราะห์การประเมินเนื้อหาสาระของรายวิชาแกน

จากการที่ 7 ผลการวิเคราะห์การประเมินเนื้อหาสาระของรายวิชาแกนพบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าเนื้อหาสาระของรายวิชาแกนมีความเหมาะสมโดยรวม ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07) เมื่อพิจารณาความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย เนื้อหาระบบด้านจากง่ายไปยาก เนื้อหาสอนให้ไว้คร่าวๆ แต่ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เนื้อหาส่งเสริมต่อการเป็นพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน เนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรม วิชาชีพนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 4.59, 4.60, 4.56, 4.56, 4.56, 4.70, 4.71 และ 4.73 โดยมีรายละเอียดของการประเมินดังนี้

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินเนื้อหาสาระของรายวิชาแกน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ ของรายวิชาแกน	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	10	4.59	0.45	มากที่สุด
2. เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย	10	4.60	0.45	มากที่สุด
3. เนื้อหารีบง่าย	10	4.56	0.50	มากที่สุด
4. เนื้อหาสอนให้ไวกระหะห์ สังเคราะห์ได้	10	4.56	0.50	มากที่สุด
5. เนื้อหามีชีวิตชื่องกับวิชาอื่น	10	4.56	0.50	มากที่สุด
6. เนื้อหาง่ายต่อการเป็นพยานาลเวชปฏิบัติ ชุมชน	10	4.70	0.37	มากที่สุด
7. เนื้อหาง่ายต่อการเป็นเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ	10	4.71	0.42	มากที่สุด
8. เนื้อหาง่ายต่อการเป็นคุณธรรมจริยธรรม วิชาชีพ	10	4.73	0.42	มากที่สุด
รวม	10	4.63	0.07	มากที่สุด

1.3.2. ผลการวิเคราะห์การประเมินเนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขา

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์การประเมินเนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขา

ตามการประเมินของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา พ布ว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่า เนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขา ด้านความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย เนื้อหารีบง่าย ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เนื้อหาง่ายต่อการเป็นพยานาลเวชปฏิบัติชุมชน เนื้อหาง่ายต่อการเป็นเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และเนื้อหาง่ายต่อการเป็นคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด คือ มีค่าเฉลี่ย 4.47, 4.57, 4.54, 4.57, 4.57, 4.66, 4.66 และ 4.66 ตามลำดับ และโดยภาพรวมตามการประเมินของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา พ布ว่า เนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขา มีความหมายสนทุกๆ ด้านระดับมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 4.59 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาสาระ ของรายวิชาเฉพาะสาขา	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	10	4.47	0.65	มากที่สุด
2. เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย	10	4.57	0.53	มากที่สุด
3. เนื้อหารึ่งลำดับจากง่ายไปยาก	10	4.54	0.50	มากที่สุด
4. เนื้อหารสอนให้วิเคราะห์ สังเคราะห์ได้	10	4.57	0.50	มากที่สุด
5. เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น	10	4.57	0.50	มากที่สุด
6. เนื้อหาส่งเสริมต่อการเป็นพยานาลเวชปฏิบัติ	10	4.66	0.46	มากที่สุด
ชุมชน				
7. เนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ	10	4.66	0.46	มากที่สุด
8. เนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรม	10	4.66	0.46	มากที่สุด
วิชาชีพ				
รวม	10	4.59	0.07	มากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

ประกอบด้วยด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านการให้คำปรึกษา ด้านตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์ และสื่อ ด้านสถานที่ และด้านบริการ ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

จากการที่ 9 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร ตามการประเมินของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา พนว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้นด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านการให้คำปรึกษา ด้านตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์ และสื่อ ด้านสถานที่ และด้านบริการ มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด กือ มีค่าเฉลี่ย 4.93 4.77 4.80, 4.63, 4.53 และ 4.58 ตามลำดับ และโดยภาพรวมนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้นทุกด้านมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด กือ มีค่าเฉลี่ย 4.71 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.15)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรในภาพรวม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตร	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านอาจารย์	10	4.93	0.06	มากที่สุด
2. ด้านนักศึกษา	10	4.77	0.27	มากที่สุด
3. ด้านการให้คำปรึกษา	10	4.80	0.23	มากที่สุด
4. ด้านตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์และสื่อ	10	4.63	0.44	มากที่สุด
5. ด้านสถานที่	10	4.53	0.45	มากที่สุด
6. ด้านการบริการ	10	4.58	0.29	มากที่สุด
รวม	10	4.71	0.15	มากที่สุด

สำหรับรายละเอียดของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรรายด้าน ผลการศึกษาเป็นดังนี้

3.1 ด้านอาจารย์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านอาจารย์พบว่า นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นต่อว่าอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจ ของอาจารย์เกี่ยวกับรายวิชาที่สอน มีการประเมินรายวิชาที่สอน มีความเชี่ยวชาญ/ประสบการณ์ อาจารย์ในรายวิชาที่สอน มีการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ และทันต่อเหตุการณ์ เป็นแบบอย่างที่ดีใน วิชาชีพ มีความเอาใจใส่ในรายวิชาที่สอน มีความตรงต่อเวลาในรายวิชาที่สอน มีความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างอาจารย์ด้วยกันและมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเสมอภาคกันทุกคนมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 5.00 รองลงมา คือ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.32) และทักษะในการถ่ายทอดความรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48) ตามลำดับ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำรวจ
การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านอาจารย์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตรด้านอาจารย์	นักศึกษาและผู้สำรวจการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. ความรู้ความเข้าใจของอาจารย์เกี่ยวกับ รายวิชาที่สอน	10	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ประเมินอาจารย์กับรายวิชาที่สอน	10	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความเชี่ยวชาญ/ประสบการณ์อาจารย์ ในรายวิชาที่สอน	10	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การใช้เทคนิคการสอนเหมาะสมถ้วนถัน เนื้อหาวิชา	10	4.60	0.52	มากที่สุด
5. การศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ และทันต่อ [*] เหตุการณ์	10	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ทักษะในการถ่ายทอดความรู้	10	4.70	0.48	มากที่สุด
7. เป็นแบบอย่างที่ดีในวิชาชีพ	10	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ความเอาใจใส่ของอาจารย์ในรายวิชาที่สอน	10	5.00	0.00	มากที่สุด
9. ความตรงต่อเวลาของอาจารย์ในรายวิชาที่ สอน	10	5.00	0.00	มากที่สุด
10. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับ [*] นักศึกษา	10	4.90	0.32	มากที่สุด
11. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์กับอาจารย์	10	5.00	0.00	มากที่สุด
12. การปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเสมอภาคกัน ทุกคน	10	5.00	0.00	มากที่สุด

3.2 ด้านนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านนักศึกษาพบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นว่าตนเองมีทัศนคติที่ดีต่อการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 5.00 รองลงมา คือ ทักษะการปฏิบัติพยาบาลเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานสำหรับพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32) และมีความตั้งใจศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันและมีความเป็นผู้นำ (ค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48) ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านนักศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตร ด้านนักศึกษา	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. มีความรู้ระดับปริญญาตรีเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับพยาบาลศาสตร์ มหาบัณฑิต	10	4.70	0.48	มากที่สุด
2. มีทักษะการปฏิบัติพยาบาลเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานสำหรับพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน	10	4.90	0.32	มากที่สุด
3. มีทัศนคติที่ดีต่อการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน	10	5.00	0.00	มากที่สุด
4. มีความตั้งใจศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	10	4.70	0.48	มากที่สุด
5. มีการแสดงความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน	10	4.60	0.52	มากที่สุด
6. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์	10	5.00	0.00	มากที่สุด
7. มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน	10	4.70	0.48	มากที่สุด
8. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	10	5.00	0.00	มากที่สุด
9. มีความเป็นผู้นำ	10	4.70	0.48	มากที่สุด
10. มีความคิดสร้างสรรค์	10	4.40	0.97	มากที่สุด

3.3 ด้านการให้คำปรึกษา

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านการให้คำปรึกษาพบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อทั้งการให้คำปรึกษาของอาจารย์ในฐานะที่ปรึกษาทางวิชาการเป็นประযิชน์ การให้คำปรึกษาของอาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสดงออกความรู้ด้วยตนเองและอาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 5.00) (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านการให้คำปรึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตรด้านการให้คำปรึกษา	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ในฐานะ ที่ปรึกษาทางวิชาการเป็นประยิชน์	10	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์/การศึกษาอิสระเป็นประยิชน์	10	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การให้คำปรึกษาของอาจารย์กระตุ้น ให้นักศึกษาเกิดการแสดงออกความรู้ด้วยตนเอง	10	5.00	0.00	มากที่สุด
4. อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เพียงพอ	10	5.00	0.00	มากที่สุด

3.4 ด้านตัวรา หนังสือ คอมพิวเตอร์และสื่อ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านตัวรา หนังสือ คอมพิวเตอร์ และสื่อพบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นต่อตัวรา หนังสือ วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์เพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 รองลงมา คือ ตัวรา หนังสือ วารสารประกอบการศึกษาตามหลักสูตรและสื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52) และคอมพิวเตอร์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53) (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์และสื่อ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตรด้านการให้คำปรึกษา	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. ตำรา หนังสือ วารสารประกอบการศึกษา ตามหลักสูตร	10	4.60	0.52	มากที่สุด
2. ตำรา หนังสือ วารสาร รายงานการวิจัยและ วิทยานิพนธ์เพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	10	4.70	0.48	มากที่สุด
3. คอมพิวเตอร์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการค้นคว้าด้วยตนเอง	10	4.50	0.53	มากที่สุด
4. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน	10	4.60	0.52	มากที่สุด

3.5 ด้านสถานที่

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านสถานที่พบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นต่อห้องเรียนมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.60 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52) รองลงมา คือ ห้องสมุดและห้องทำงานนักศึกษาเท่าๆ กัน คือ ค่าเฉลี่ย 4.50 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53) (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านสถานที่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตรด้านสถานที่	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. ห้องเรียน	10	4.60	0.52	มากที่สุด
2. ห้องสมุด	10	4.50	0.53	มากที่สุด
3. ห้องทำงานนักศึกษา	10	4.50	0.53	มากที่สุด

3.6 ด้านการบริการ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตรด้านการบริการพบว่า นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นต่อวัสดุ/อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย 4.90 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32) รองลงมา คือ การปฏิบัติกรรมของนักศึกษา (ค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47) และก็นกว่า ข้อมูลของศูนย์บรรณสาร/ห้องสมุด (ค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52) ตามลำดับ (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรด้านการบริการ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น ของหลักสูตรด้านการบริการ	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา			ระดับ ความ คิดเห็น
	n	\bar{X}	S.D.	
1. การถ่ายเอกสาร	10	4.10	0.32	มากที่สุด
2. กันกว่าข้อมูลของศูนย์บรรณสาร/ห้องสมุด	10	4.60	0.52	มากที่สุด
3. วัสดุ/อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน	10	4.90	0.32	มากที่สุด
4. การปฏิบัติกรรมของนักศึกษา	10	4.70	0.47	มากที่สุด

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์กระบวนการ

ประกอบด้วยการประเมินด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน จำแนกได้ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์การประเมินกระบวนการเกี่ยวกับหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์การประเมินกระบวนการเกี่ยวกับหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นโดยรวมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33) และมีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นว่า มีการกำหนดคุณลักษณะ ของเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของรายวิชา อย่างชัดเจน อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาล่วงหน้า ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ และขอบเขต รายวิชาอย่างชัดเจน อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน การสอน อาจารย์ผู้สอนดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน อาจารย์ผู้สอนเลือกสื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน นักศึกษาร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอน นักศึกษาซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 5.00 ขณะที่มีความเห็นว่านักศึกษาทำงานและเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วนด้วยค่าเฉลี่ย 4.90 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการเกี่ยวกับหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน ตามการประเมินของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

ความคิดเห็นต่อกระบวนการ	นักศึกษาและ			ระดับความคิดเห็น	
	ผู้สำเร็จการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	
1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของรายวิชาอย่างชัดเจน		10	5.00	0.00	มากที่สุด
2. อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาล่วงหน้า		10	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ และขอบเขตรายวิชาอย่างชัดเจน		10	5.00	0.00	มากที่สุด
4. อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน		10	5.00	0.00	มากที่สุด
5. อาจารย์ผู้สอนดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร		10	5.00	0.00	มากที่สุด
6. อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน		10	5.00	0.00	มากที่สุด
7. อาจารย์ผู้สอนเลือกสื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม		10	5.00	0.00	มากที่สุด
8. นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน		10	5.00	0.00	มากที่สุด
9. นักศึกษาร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอน		10	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 16 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการการเกี่ยวกับหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน ตามการประเมินของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

ความคิดเห็นต่อกระบวนการ ด้านการจัดการเรียนการสอน	นักศึกษาและ ผู้สำเร็จการศึกษา		ระดับความ คิดเห็น	
	n	\bar{X}	S.D.	
10. นักศึกษาซักถามเมื่อเกิดความสงสัย หรือไม่เข้าใจ	10	5.00	0.00	มากที่สุด
11. นักศึกษาทำงานและเสนอผลงานที่ได้รับ ^{มอบหมายครบถ้วน}	10	4.90	0.32	มากที่สุด
รวม	10	4.99	0.03	มากที่สุด

4.2 ผลวิเคราะห์การประเมินกระบวนการด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากการที่ 17 ผลการวิเคราะห์การประเมินกระบวนการการเกี่ยวกับหลักสูตรด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นโดยรวมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.00) และมีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อทั้งการมีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน สถานที่ฝึกงานส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันและอาจารย์ผู้สอน การจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสແลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาต่างสถาบันในสาขาเดียวกัน การประเมินผลตามสภาพการจริงและการวัดผลและการประเมินผลนำมาพัฒนาการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย 5.00)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามการประเมินของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

ความคิดเห็นต่อด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	นักศึกษาและผู้สำเร็จ			ระดับ ความ คิดเห็น	
	การศึกษา		S.D.		
	n	\bar{X}			
1. มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน	10	5.00	0.00	มากที่สุด	
2. สถานที่ฝึกงานส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน	10	5.00	0.00	มากที่สุด	
3. มีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม	10	5.00	0.00	มากที่สุด	
4. มีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันและอาจารย์ผู้สอน	10	5.00	0.00	มากที่สุด	
5. มีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาต่างสถาบันในสาขาวิชานี้	10	5.00	0.00	มากที่สุด	
6. มีการประเมินผลตามสภาพการจริง	10	5.00	0.00	มากที่สุด	
7. การวัดผลและการประเมินผลนำมาพัฒนาการเรียน การสอน	10	5.00	0.00	มากที่สุด	
รวม	10	5.00	0.00	มากที่สุด	

4.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นโดยรวมต่อหลักสูตร

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับหลักสูตร ตามการประเมินของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา พบร่วมกับนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นโดยรวมในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 5.00) และมีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อทั้งวัสดุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในการบริหารการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงบนพื้นฐานความรู้ความเชี่ยวชาญของพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ปัจจัยเบื้องต้น (อาจารย์ นักศึกษา ตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ สื่อวัสดุอุปกรณ์และบริการและกระบวนการ (การเรียนการสอน กิจกรรม การวัดผลและประเมินผล) (ค่าเฉลี่ย 5.00)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาต่อหลักสูตรโดยรวม

ความคิดเห็นต่อหลักสูตรโดยรวม	นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา		
	n	\bar{X}	S.D.
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	10	5.00	0.00
2. โครงสร้างของหลักสูตร	10	5.00	0.00
3. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตร	10	5.00	0.00
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในการบริหารการปฏิบัติการ พยาบาลขั้นสูงบนพื้นฐานความรู้ความเชี่ยวชาญของพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน	10	5.00	0.00
5. ปัจจัยเบื้องต้น (อาจารย์ นักศึกษา ตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ สื่อวัสดุอุปกรณ์และบริการ)	10	5.00	0.00
6. กระบวนการ (การเรียนการสอน กิจกรรม การวัดผลและ ประเมินผล)	10	5.00	0.00
รวม	10	5.00	0.00

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ผลผลิตของหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์แต่ละตอน มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์การประเมินผลผลิตของหลักสูตรด้านคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาตามการประเมินของผู้บังคับบัญชา พบว่าผู้บังคับบัญชา มีความเห็นว่า คุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาตามที่เป็นจริงและตามที่คาดหวังทุกๆ ด้านอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย 4.22 และ 4.44 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละประการที่ผู้ใช้บันทึกมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในคุณลักษณะมากที่สุดพบว่าประกอบด้วยความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.80 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.80) การเป็นผู้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ/คุณธรรม/จริยธรรม (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.80 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.80) ความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น (ผู้ใช้บริการ, เพื่อนร่วมงาน ฯลฯ) (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.70 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.70) ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาไทย (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.70 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.70)

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.70 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.60) และความสามารถในการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.60 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.60) ตามลำดับ

สำหรับคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาด้านอื่นๆ ผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่า มีคุณภาพในระดับมากประกอบด้วยด้านความสามารถในการให้ความรู้และคำปรึกษาแก่บุคคลภารกิจที่มีสุขภาพ และผู้ใช้บริการทุกระดับตามปัญหา ความต้องการ และสถานการณ์ (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.30 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.30) ด้านความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงแก่บุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน ที่มีปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนและแก้ไขได้ยาก (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.20 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.40) ความสามารถในการบริหารจัดการการบริการพยาบาลให้กับบุคคลครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.20 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.40) ด้านความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาที่ศึกษา (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.20 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.40) การเป็นที่ยอมรับของสังคม (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.20 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.30) ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.20 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.40) ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.00 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.30) ความสามารถในการทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาลและสุขภาพผู้ใช้บริการ (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.00 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.30) ความสามารถในการพัฒนาชุมชนและสังคม (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 4.00 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.20) ความเป็นผู้นำทางความคิด (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 3.90 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.40) ความเป็นผู้นำความเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพและสังคม (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 3.70 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.40) ด้านความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาต่างประเทศ (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 3.50 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.20) และด้านความสามารถในการแบ่งขั้นระดับชาติ/นานาชาติ (ค่าเฉลี่ยตามที่เป็นจริง 3.40 ค่าเฉลี่ยตามที่คาดหวัง 4.20) ตามลำดับ

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา (N = 10)

ข้อ ที่	คุณลักษณะของนักศึกษา	ตามที่ เป็นจริง		ระดับ ความ คิดเห็น	ตามที่ ควรจะเป็น		ระดับ ความ คิดเห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
1	ความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชา ที่ศึกษา	4.20	0.42	มาก	4.40	0.52	มาก
2	ความสามารถในการปฏิบัติการ พยาบาลขั้นสูงแก่นु่клад ครอบครัว ^ก กลุ่มคน และชุมชน ที่มีปัญหาสุขภาพ ที่ซับซ้อนและแก้ไขได้ยาก	4.20	0.42	มาก	4.40	0.52	มาก
3	ความสามารถในการบริหารจัดการ การบริการพยาบาลให้กับนุ่клад ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน	4.20	0.42	มาก	4.40	0.52	มาก
4	ความสามารถในการให้ความรู้และ คำปรึกษาแก่นุ่кладการทึมสุขภาพ และผู้ใช้บริการทุกระดับตามปัญหา ความต้องการ และสถานการณ์	4.30	0.48	มาก	4.30	0.48	มาก
5	ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ ใหม่	4.00	0.47	มาก	4.30	0.48	มาก
6	ความสามารถในการทำวิจัยและ นำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพ บริการพยาบาล และสุขภาพ ผู้ใช้บริการ	4.00	0.67	มาก	4.30	0.67	มาก
7	ความสามารถในการพัฒนาชุมชนและ สังคม	4.00	0.67	มาก	4.20	0.41	มาก
8	การเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.20	0.63	มาก	4.30	0.48	มาก
9	ความเป็นผู้นำทางความคิด	3.90	0.57	มาก	4.40	0.52	มาก

ตารางที่ 19 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา
เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา (N = 10)

ข้อ ที่	ระดับความคิดเห็น	ตามที่ เป็นจริง		ความ คิดเห็น	ตามที่ เป็นจริง		ความ คิดเห็น
		\bar{X}	S.D.		\bar{X}	S.D.	
10	ความเป็นผู้นำความเปลี่ยนแปลง และใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพ และสังคม	3.70	0.67	มาก	4.40	0.52	มาก
11	ความรับผิดชอบ	4.80	0.42	มาก ที่สุด	4.80	0.42	มากที่สุด
12	ความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น (ผู้ใช้บริการ, เพื่อนร่วมงาน ฯลฯ)	4.70	0.48	มาก ที่สุด	4.70	0.48	มากที่สุด
13	ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาไทย	4.70	0.48	มาก ที่สุด	4.70	0.48	มากที่สุด
14	ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาต่างประเทศ	3.50	1.08	มาก	4.20	0.42	มาก
15	ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.20	0.79	มาก	4.40	0.52	มาก
16	ความสามารถในการแข่งขัน ระดับชาติ/นานาชาติ	3.40	1.07	มาก	4.20	0.42	มาก
17	การเป็นผู้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ/ คุณธรรม/จริยธรรม	4.80	0.42	มาก ที่สุด	4.80	0.42	มากที่สุด
18	ความสามารถในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น ได้อ่าย่างมีประสิทธิภาพ	4.70	0.48	มาก ที่สุด	4.60	0.52	มากที่สุด
19	ความสามารถในการใช้ชีวิตใน สังคม ได้อ่ายางมีความสุข	4.60	0.70	มาก ที่สุด	4.60	0.52	มากที่สุด
	รวม	4.22	0.42	มาก	4.44	0.20	มาก

5.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินผลผลิตของหลักสูตรด้านความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาต่อนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวม

สำหรับความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาต่อนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวมจากหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน จากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ผู้บังคับบัญชาพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทั้งด้านความรู้เชิงวิชาการในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53) ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48) และด้านเจตคติ จรรยาบรรณวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32) (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาต่อนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวม (N = 10)

ข้อ ที่	ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา ต่อนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา ในภาพรวม	ระดับความพึงพอใจ		ระดับความคิดเห็น
		\bar{X}	S.D.	
1	ด้านความรู้เชิงวิชาการในการปฏิบัติงาน	4.50	0.53	มากที่สุด
2	ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน	4.70	0.48	มากที่สุด
3	ด้านเจตคติ/คุณธรรม จริยธรรม	4.90	0.32	มากที่สุด

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ และผู้บังคับบัญชา

จำแนกการให้ความคิดเห็นตามรายวิชาต่างๆ การจัดการเรียนการสอน ลิ่งสนับสนุนการเรียนสอน อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

6.1 วิชาพยาธิสิริวิทยาและเภสัชวิทยาขั้นสูง

➤ ความมีแนวทางการทำงานในรายวิชาที่ชัดเจน แนวทางการทำงานที่มีคุณภาพ

การชัดเจนมากขึ้น บางครั้งสื่อสารกับอาจารย์แล้วเข้าใจไม่ตรงกับความต้องการของอาจารย์ ทำให้สับสนในงานที่ได้รับมอบหมาย

➤ คำศัพท์ในเอกสารประกอบการสอนใช้ไม่ตรงกัน การเรียงเนื้อหาในเอกสารการสอนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน บางครั้งการเรียงหัวข้อไม่ต่อเนื่อง ต้องการให้ออกสารอ่านแล้วเข้าใจง่าย มีการบูรณาการและเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกัน

➤ เนื้อหาบางส่วนของวิชาการทันสมัยและบูรณาการให้มากขึ้น โรคที่เรียนมีจำนวนมาก ทำให้เนื้อหาของแต่ละโรคไม่ลึกซึ้ง

➤ ควรเพิ่มนื้อหาการเหตุผลของการใช้ยาแต่ละชนิด เพื่อทำให้นักศึกษาใช้การตัดสินใจทางคลินิกได้มากขึ้น สามารถให้การพยาบาลได้ถูกต้องมากขึ้นและ费率วังผู้ใช้บริการได้ถูกต้อง เช่น ทำไมโรคเดียวกันจึงเลือกใช้ยาต่างกัน เพราะความแตกต่างทางพยาธิและสรีระได้ในโรคเดียวกันนั้น เป็นต้น

➤ สไตล์ครัวเพิ่มความทันสมัยและชัดเจนมากขึ้น บางครั้งเนื้อหาความต่อเนื่อง

➤ เนื้อหามีความเป็นวิชาการและภาษาอังกฤษมาก ความมีหนังสือหรือจัดทำเป็นหนังสือภาษาไทยเพื่อให้นักศึกษามีเนื้อหาไว้อ่านทบทวน เพราะเป็นวิชาที่ยาก มีศัพท์เฉพาะมาก

➤ อาจารย้มีความตั้งใจในการสอน

➤ ใน การสอนช่อง ได้รับแจ้งจากอาจารย้ว่าเนื้อหาบางส่วนไม่ออกข้อสอบ แต่ใน การสอนจริงมีเนื้อหาในการเรียนใช้สอบทั้งหมด

➤ เนื้อหารี่องมะเร็งลึกซึ้งมาก เข้าใจยาก ควรอธิบายเรื่องการใช้ยาในมะเร็งเพิ่มเติม

ด้วย

➤ ข้อสอบวิชานี้ยากมาก

➤ อาจารย์ที่สอนเนื้อหาเกลสชวิทยาสอนดี เข้าใจง่าย

➤ ควรลดการฝอกให้นักศึกษาแข่งข้าวสารกันเอง เนื่องจากสื่อสารแล้วเข้าใจไม่ ตรงกัน ต้องการให้อาจารย์แข่งนักศึกษาโดยตรงหรือส่งอีเมลถึงนักศึกษาโดยตรง

➤ วิชานี้มีความสำคัญมากในการทำงานชุมชน ดังนั้น ควรสอนให้สามารถนำไปใช้ ได้จริงในการปฏิบัติงาน ควรสอนเน้นประเด็นที่สำคัญและจำเป็นที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการ ทำงานและควรยกเป็นกรณีศึกษา

6.2 วิชาแพนคิดและทฤษฎีการพยาบาล

➤ เป็นวิชาที่แปลงมาจากภาษาอังกฤษ สไตล์ของการสอนเป็นการแปลงมาจาก ภาษาอังกฤษ เป็นการเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

➤ นักศึกษาไม่สามารถดึงเนื้อหาที่ได้จากการเรียนไปใช้ได้จริงกับผู้ใช้บริการ ควรเน้นเฉพาะจุดสำคัญในการนำไปใช้จริง เช่น หากจะใช้โอลิเมจต้องทำอย่างไร เป็นต้น และ ความมีการยกกรณีตัวอย่างจริงของการประยุกต์ใช้ทฤษฎีเพื่อให้เข้าใจชัดเจนและเข้าใจการนำไปใช้ ทฤษฎี

➤ ในการสัมมนา อาจารย์ควรเป็นผู้นำการสัมมนา และนักศึกษาเป็นผู้ร่วม และ ควรให้นักศึกษาได้อ่านจากต้นฉบับ รวมทั้งความอบหมายให้นักศึกษาอ่านเอกสารมาล่วงหน้า

➤ ข้อสอบทำให้เข้าใจเนื้อหาในรายวิชามากขึ้น

6.3 วิชาการประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูง

- การสอนเนื้อหาโดยรวมดี บางเนื้อหาขาดความต่อเนื่อง
- อาจารย์ควรสามารถตรวจสอบร่างกายให้นักศึกษาคุณ การศึกษาจากวิดีโอไม่เข้าใจต้องสาธิตามดีมาก
- อาจารย์แพทย์สอนดีมาก
- ควรเสนอให้อาจารย์แพทย์สาธิตการใช้เครื่องมือที่จำเป็น เช่น การตรวจตา การให้ศึกษาจากวิดีโอที่เป็นภาษาอังกฤษนั้น นักศึกษาเปลี่ยนไม่ออก
- กรณีช้ำไม่ให้นักศึกษาศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น ควรให้เวลาตรวจสอบร่างกายมากกว่านี้ นักศึกษานางคนไม่เคยจับเครื่องมือตรวจมาก่อน จึงต้องการให้อาจารย์สาธิตการใช้ก่อนในเบื้องต้น
- อาจารย์เต็ล่าท่านสอบตรวจร่างกายด้วยเกณฑ์ที่ต่างกัน
- เนื้อหารี่องตามมีความช้ำซ้อนระหว่างอาจารย์พยาบาลและอาจารย์แพทย์ ควรสอนให้ลึกกว่านี้ แต่หลักการสอนไม่ควรช้ำซ้อนกัน
- อย่างให้มีการเน้นให้ทราบว่าขอบเขตของพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนสามารถประเมินภาวะสุขภาพได้มากน้อยเพียงใด
- วัสดุอุปกรณ์สำหรับตรวจร่างกายเหมาะสม

6.4 วิชาการพัฒนาบทบาทและภาวะผู้นำในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง

- การเรียนแบบสัมมนาดีมาก งานในรายวิชามีจำนวนมาก แต่อาจารย์บางท่านก็มอบหมายงานไม่มาก
- การนำผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงมาเล่าประสบการณ์ดีมาก
- หัวข้อการพัฒนาตนเอง วิเคราะห์ตนเองดีมาก ทำให้เข้าใจว่าตนเองคือใคร
- อาจารย์พิเศษ (อาจารย์พยาบาล) สอนดี ทำให้มองเห็นทิศทางของตนเอง
- ข้อสอนดี เอกสารประกอบการสอนดี

6.5 วิชาการจัดการระบบสุขภาพ

- เนื้อหาเข้าใจยาก ขอบเขตของเนื้อหาค่อนข้างกว้างมาก ทำให้มองภาพหรือจับประเด็นค่อนข้างยาก รายละเอียดมาก ยากแก่การจำ ควรสอนเนื้อหาจากแคนบีไปกว้างเนื่องจากนักศึกษานางคนไม่มีพื้นฐานงานด้านปฐมภูมิ อาจสอนด้วยการสัมมนาแทนการบรรยายเพื่อเพิ่มความเข้าใจให้แก่นักศึกษา
- เนื้อหาการประกันคุณภาพโรงพยาบาลครัวเรือนผู้สอนที่มาจาก สปสช. หรือพรพ. เพื่อจะได้เห็นด้วยอย่างที่ชัดเจน

- เนื้อหาเรื่องการบริหารความเสี่ยงไม่ก่อขึ้นมา ไม่เห็นภาพของการบริหารความเสี่ยง โดยเฉพาะนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานด้านนี้มาก่อน
- วิชาชีพทำให้เห็นชีวิต แต่ลักษณะข้อสอบ ทำให้ไม่เข้าใจการจัดการตนเอง เพราะข้อสอบเน้นการวิเคราะห์ ทำให้นักศึกษาได้คะแนนน้อย
- ควรเน้นจัดการเรียนการสอนแบบสัมมนาและชี้แนะวิธีการสัมมนาที่ถูกต้อง ชัดเจนว่าบทบาทของผู้นำควรเป็นอย่างไร ผู้ร่วมสัมมนาควรเป็นอย่างไร เนื่องจากแต่ละวิชา ให้วิธีการสัมมนาแตกต่างกัน
- อาจารย์สอนดี มีรูปแบบการสอนที่มีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักศึกษาชอบ ทำให้เข้าใจง่าย ทำให้มองเห็นบทบาทของตนเอง มองเห็นภาพรวมว่านักศึกษา เกี่ยวข้องในระบบอย่างไร สามารถนำความรู้ไปใช้ได้กับทุกวิชา ทำให้เข้าใจองค์รวมมากขึ้น อาจารย์กล้าให้ข้อเสนอแนะแก่นักศึกษาแบบตรงไปตรงมา การให้ข้อเสนอแนะของอาจารย์ทำให้ เข้าใจว่าควรปรับปรุงตนเองอย่างไร
- อาจารย์แพทย์สอนการบริหารบุคคลได้ดี
- ควรลดลงให้นักศึกษาทุกคนที่มาจากการทำงานที่งานแตกต่างกันเข้าใจ ปฐมนิเทศ เช่น อาจใช้วิธีการสอนหลากหลายผสมกัน เช่น ให้สัมมนา ศึกษาดูงานและไปฝึก ในหน่วยงานปฐมนิเทศ เพื่อให้นักศึกษาทุกคนมองภาพปฐมนิเทศอย่างเข้าใจ เมื่อไปเรียนในวิชาการ พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1 และวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2 จะทำให้เข้าใจมากขึ้น

6.6 วิชาวิทยาการระนาดในการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

- ควรให้นักศึกษาได้ลงมือคำนวณบัญชีเรียน เพราะต้องใช้คำนวณจริงเมื่อ กลับไปปฏิบัติงาน

6.7 วิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1 และปฏิบัติการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1

- ควรฝึกให้เข้มข้นมากขึ้นเนื่องจากนักศึกษาจะท้อถอยเมื่อเปรียบเทียบตนเอง กับผู้ที่จบการพยาบาลเฉพาะทาง (การรักษาขั้นต้น) แล้ว สมรรถนะการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน รู้สึก ไม่รู้ ไม่มั่นใจ ไม่แน่ใจในการตรวจและหน่วยงานต้นสังกัดคาดหวังในสมรรถนะนี้ก่อนข้างมาก
- ควรให้มีการตรวจรักษาในหน่วยบริการสุขภาพระดับปฐมนิเทศเรียนรู้งาน ในหน่วยด้วยเนื่องจากจะได้ปฏิบัติตัวแต่การประเมินเริ่มแรกจนครบถ้วน รวมทั้งการต่อเนื่องอย่าง น้อย 2 สัปดาห์เพื่อให้รู้จัก เข้าใจผู้ใช้บริการ สามารถติดตามและทราบการเปลี่ยนแปลงของ ผู้ใช้บริการรายเดิมที่ได้รับการตรวจไปอย่างน้อย 1 ครั้ง
- ควรเลือกหน่วยบริการสุขภาพระดับปฐมนิเทศที่มีมาตรฐาน มีผู้ใช้บริการ เพียงพอ หน่วยบริการสุขภาพระดับปฐมนิเทศของโรงพยาบาลภาally ไม่ได้ตรวจคนไข้เท่าที่ควร

- ควรจัด Refreshment ให้กับนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการตรวจรักษาทุกปีเพื่อฟื้นฟูวิชาการและมีความมั่นใจการทำงาน
- อาจารย์แพทย์สอนค่อนข้างมาก ทำให้รู้จักรโคร ยาคัวข่ายความมั่นใจมากขึ้น
- ควรให้แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ที่หลากหลายมากกว่าที่จะเป็นแพทย์เฉพาะทาง รวมทั้งทำให้นักศึกษาทราบแนวทางการส่งต่อผู้ใช้บริการแต่ละราย ได้อย่างชัดเจน
- แพทย์พี่เลี้ยงของโรงพยาบาลพระนังเกล้าดีมาก เนื่องจากเป็นแพทย์เวชปฏิบัติครอบคลุมโดยตรง สามารถนัดพูดคุยกับได้ กรณีผู้ใช้บริการนีปัญหา แพทย์จะไปเยี่ยมบ้านกับนักศึกษาคัวข่าย
- โรงพยาบาลรามาธิราภิการเป็นแหล่งฝึกที่ดี
- การสัมมนาการเลือกใช้ทฤษฎีในการคุ้ยแลกผู้ใช้บริการนั้น ควรระบุทฤษฎีให้แต่ละกลุ่มไปศึกษา จะทำให้ได้เข้าใจทฤษฎีนั้นอย่างชัดเจนและได้ความรู้จากกลุ่มเพื่อนที่ศึกษาในทฤษฎีอื่น
- การวิเคราะห์องค์กรควรกำหนดทฤษฎีการวิเคราะห์องค์กรให้นักศึกษามากกว่าให้นักศึกษาเดือกดู เพื่อให้ได้ความรู้ที่หลากหลายและได้รู้จักริชีวิเคราะห์หลายๆ วิธี เนื่องจากภายในหลังจากเรียนจบในปีที่ 2 หน่วยงานต้นสังกัดมีความคาดหวังในเรื่องนี้มาก

6.8 วิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2 และวิชาปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

2

- วิชานี้เหมาะสมแล้ว อาจารย์พี่เลี้ยงค่อนข้างและแหล่งฝึกปฏิบัติค่อนขาง

6.9 วิชาการออกแบบการวิจัยและการใช้ผลการวิจัยทางการพยาบาล

- ควรกำหนดให้เรียนหลังวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 1 และ 2 เพื่อให้นักศึกษาพัฒนาวิทยานิพนธ์ได้หรืออาจเรียนควบคู่กับวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน 2

6.10 วิทยานิพนธ์

- ควรให้นักศึกษาแบ่งหน่วยกิตลงทะเบียน เพราะจะช่วยให้นักศึกษาส่งงานเป็นครั้งๆ งานมีความก้าวหน้าและสามารถในระยะเวลา 2 ปีได้

6.11 เอกสารอ้างอิงในประมวลการสอน

- เหมาะสมแล้ว นักศึกษาบางส่วนไม่ได้ใช้ประโยชน์เท่าที่ควร
- มีประโยชน์มากเนื่องจากใช้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าในรายวิชาอื่นๆ และใช้มากเมื่อต้องทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาอิสระ
- ควรระดูให้นักศึกษาใช้ประโยชน์จากการเอกสารอ้างอิงในประมวลให้มากกว่านี้

6.12 การสัมมนาในรายวิชาต่างๆ

➤ ควรกำหนดแนวทางการสัมมนาที่ชัดเจนของแต่ละรายวิชาตั้งแต่นักศึกษาเริ่มเข้ามาเรียน เนื่องจากนักศึกษาเข้าใจคำว่า “การสัมมนา” ตามประสบการณ์เดิมของตนซึ่งแตกต่างจากความเข้าใจของอาจารย์ อีกทั้งการสัมมนาในแต่ละวิชา อาจารย์ก็ใช้วิธีการที่ต่างกันรวมทั้งในวิชาเดียวกัน ข้าวโมงเรียนเดียวกัน อาจารย์แต่ละท่านยังปฏิบัติตามแตกต่าง เหล่านี้สร้างความกดดันให้แก่นักศึกษาค่อนข้างมาก รวมทั้งไม่เข้าใจวิธีการการเขียน Agenda ว่าสำคัญอย่างไร มีความจำเป็นอย่างไรในการสัมมนา หลังจากสัมมนาในแต่ละวิชาแล้วมองไม่อกว่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้จริงอย่างไร นักศึกษาตั้งข้อสงสัย ดังนี้ 1) การสัมมนา คือ “การหารือเพื่อแลกเปลี่ยน” หรือ “การหารือเพื่อหาข้อสรุป” 2) การสัมมนาบางครั้งก็อนุญาตให้นักศึกษานำทฤษฎีมาอภิปรายได้ ขณะที่บางครั้งก็ไม่อนุญาต บางครั้งก็อนุญาตให้นักศึกษานำประสบการณ์ตนเองแลกเปลี่ยนได้ บางครั้งก็อนุญาตไม่สามารถทำได้ ทำให้นักศึกษารู้สึก

➤ ต้องการให้อาจารย์ให้ข้อเสนอแนะในการสัมมนาแต่ละครั้งแบบตรงไปตรงมาว่านักศึกษาต้องไปปรับปรุงตนเองอย่างไร การที่อาจารย์ให้ข้อเสนอแนะแบบกลางๆ หรือให้ไปคิดเอง ทำให้นักศึกษาตีความไม่ถูกต้องหรือตีความแตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดไข้วยงานไม่ถูกต้องและทำให้ต้องแก้ไขงานซ้ำๆ

➤ การแบ่งกลุ่มสัมมนาในแต่ละช่วงเวลาคราวหนาแน่นมากขึ้น ไม่ควรให้มีกลุ่มสัมมนามากในช่วงเวลาก่อนอื่น เพราะทำให้ไม่สามารถอภิปรายได้มาก เวลาที่น้อยเกินไปทำให้พูดคุยกันได้เฉพาะเนื้อหาที่เตรียมมากหรืออภิปรายแบบผ่านไปเท่านั้น

6.13 งานที่มอบหมายในแต่ละวิชา

➤ ทุกวิชา�อบหมายงานหน้าสัมมนา

6.14 เอกสารประกอบการสอน

➤ เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาและควรสำรองไว้ด้วยจะดีมาก

6.15 ข้อสอบ

➤ ทุกรายวิชาควรมีข้อสอบทั้ง Take home และทำในห้องสอบ

➤ ข้อสอบยาก ต้องติโจทย์มากและตีความแตกต่างกันไปหลากหลาย

➤ รายวิชาที่นักศึกษาต้องสอบซ่อม ส่วนหนึ่งมาจากนักศึกษาไม่เข้าใจโจทย์

6.16 เกรดที่ได้รับ

➤ ควรมีการอธิบายแนวทางการตัดเกรดให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน และอธิบายเหตุผลของการสอบซ่อมสำหรับนักศึกษารายบุคคล เพราะเกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับเกรดที่ได้รับเนื่องจากนักศึกษาที่ซ่อมบางคนได้เกรดมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้สอบซ่อม

6.17 E-learning

- มีประโยชน์มากต่อการสนับสนุนการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ
- ควรอนุญาตให้นักศึกษาออกจากระบบแล้วทำการบ้านแบบต่อเนื่องได้เพื่อลดการเบียดบีบเวลา
- ช่วงแรกๆ เข้าใช้งานยาก
- ต้องการให้รายวิชาพัฒนาและปรับเปลี่ยนเพื่อรองรับความสามารถเข้าไปใช้ e-learning ได้ ไม่ควรต้องใช้รหัสผ่าน

6.18 การศึกษาดูงานในประเทศ

- การศึกษาดูงานที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ มีความเหมาะสมดี
- การศึกษาดูงานที่จังหวัดสงขลาดีมาก

6.19 การศึกษาดูงานต่างประเทศ

- มีประโยชน์อย่างมาก ทำให้นักศึกษาได้ใช้ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ทำให้มีความรู้ในวงกว้างมากขึ้น

6.20 ห้องสมุด

- วิทยาเขตคسطันวนหนังสือน้อย
- ค่าปรับหนังสือแพง หนังสือไม่ทันสมัย ช่วงเวลาให้บริการสั้นเพียงหนึ่งทุ่ม ควรขยายเวลาปิดให้มากขึ้น หนังสือบางเล่มต้องจอง บางครั้งเจ้าหน้าที่ให้บริการไม่เหมือนกัน
- จำนวนสำเนาหนังสือบางเล่มน้อยเกินไป
- สำหรับหนังสือที่อยู่บ้านพลี ให้ยืมระยะเวลาเท่ากับหนังสือที่วิทยาเขตบกส. ซึ่งเวลาให้ยืมน้อยเกินไป ไม่สอดคล้องกับการใช้งาน

6.21 เว็บไซต์คณะพยาบาลศาสตร์

- นักศึกษาไม่ค่อยได้เข้าไปใช้
- นักศึกษางานส่วนใหญ่เชื่อว่ามีประโยชน์มากเพราะใช้เป็นช่องทางการเสนอข้อคิดเห็นต่อผู้บริหาร

6.22 ห้องเรียน ห้องพักนักศึกษา

- การให้บริการห้องเรียนดีมาก ให้ความช่วยเหลือนักศึกษามาก ควรเพิ่มปลักสามตา
- ห้องพักวิทยาเขตยังเสื่อมมาก ของใช้เก่า พัดลมเก่า ควรเปลี่ยนหม้อน้ำลงมาใหม่ได้ ไม่มีผ้าเช็ดเท้า ควรเพิ่มผ้าเช็ดตัว ควรเพิ่มห้องแหร์ ทุกห้องควรให้มีพัดลมและที่นอน ควรฝากรถยนต์ไว้ให้นักศึกษาก่อนเข้าเรียน

6.23 อาจารย์ผู้สอน

- มีความสามารถในการสอน มีทักษะการให้คำปรึกษาและเป็นที่ปรึกษาทางวิชาการที่ดี

6.24 อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

- ในชั้นปีที่ 1 นักศึกษาไม่ค่อยได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษามากนัก แต่จะปรึกษามากขึ้นในชั้นปีที่ 2

- นักศึกษาไม่ทราบบทบาทและขอบเขตบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่ปรึกษากับอาจารย์ประจำวิชา

6.25 อาจารย์ประจำหลักสูตร

- สำหรับนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในภาคหลังจะไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมรับน้องทำให้ไม่ทราบเกี่ยวกับการมีพี่รหัส

- ต้องการให้จัดศึกษาดูงานสถานีอนามัยหรือในโรงพยาบาลชุมชนเพื่อให้เข้าใจมากขึ้นสำหรับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อน

- ค่าหน่วยกิตและค่าทอมแพง มหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งค่าใช้จ่ายน้อยกว่านี้และเรียนสบายกว่านี้

- เมื่อหัวใจเข้มมาก และแต่ละวิชาเน้นการสัมมนา ทำให้เรียนหนักต้องมาเรียนทุกสัปดาห์ ควรจัดให้หยุดบ้าง

6.26 กิจกรรมอื่นๆ

- กิจกรรมไห้วัครูและรับน้องจัดคืออยู่แล้ว แต่ควรแจ้งการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า 1-2 สัปดาห์ และควรแจ้งนักศึกษาให้ชัดเจนว่าต้องการให้นักศึกษาทำอะไรบ้าง อย่างไร เพื่อที่จะได้ประสานระหว่างนักศึกษาในรุ่นเดียวกันและระหว่างรุ่นได้ถูกต้อง

6.27 มุ่งมองต่อตอนรองเกี่ยวกับการเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

- ทำให้ตนมองมีความลุ่มลึกในการคิดมากขึ้น คิดเป็นระบบมากขึ้น มีแนวคิดและเทคนิคต่างๆ ในการคิดที่กว้างมากขึ้น มองเป้าหมายการทำงานเป็นหลักมากขึ้น คิดวิธีการใหม่ๆ ในการบรรลุเป้าหมายงานได้มากขึ้น ทำงานกับผู้อื่นด้วยความมั่นใจ ขมวดงานเป็นมากขึ้น เปลี่ยนมุมมองเฉพาะความเจ็บป่วยของคนในองค์รวมและมองไปถึงในชุมชนได้มากขึ้น ทำให้วางแผนกับผู้ใช้บริการที่ครอบคลุมไปถึงครอบครัวและชุมชนได้ดีขึ้น เข้าใจมิติจิตใจที่ซ่อนอยู่ในมิติกายของผู้ใช้บริการมากขึ้น ซึ่งสามารถใช้บริการเจ็บป่วยของผู้ใช้บริการได้ตรงกายและตรงใจ ผู้ใช้บริการมากขึ้น

➤ ประเมินว่าตนเองมองงานได้ลึกกว่าผู้ร่วมงานด้วยกัน ซึ่งประเด็นการพัฒนาให้ผู้ร่วมงานได้สามารถเขียนแผนที่ในใจ (Mind map) ได้ทันที ประเมินโครงการได้ทันที นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลต้องการไปทำงานในชุมชนมากขึ้น ต้องการทำโครงการมากขึ้น

➤ ต้องการทราบเกี่ยวกับแนวทางการเป็นผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มเรียนและต่อเนื่อง แม้ทราบจากการบอกเล่าของอาจารย์และเพื่อนก็จะยังไม่เข้าใจ ควรจัดให้นักศึกษาได้ทราบจากการบอกเล่าของผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงจริงๆ เป็นระบบ เพื่อให้สามารถวางแผนแนวทางการศึกษาอิสระและวิทยานิพนธ์ของตนเองได้ถูกต้อง

6.28 มุ่งมองต่อชุมชนที่เปลี่ยนแปลงไป

➤ เห็นความสำคัญของชุมชนมากยิ่งขึ้น เข้าใจความเป็นชุมชนมากยิ่งขึ้น ปฏิบัติการพยาบาลด้วยใจบริการมากยิ่งขึ้น มองปัญหา วิเคราะห์ปัญหาได้ชัดเจนกว่าเดิม ก่อน มีวิธีคิดที่เป็นระบบมากขึ้น

6.29 ข้อเสนอแนะอื่นๆ จากบัณฑิต

➤ ควรเพิ่มรายวิชาการพยาบาลโดยใช้แผนไทยประยุกต์ การนำรายงานการวิจัยไปใช้ การสังเคราะห์วิเคราะห์ข้อมูลทางวิจัยและอาชีวอนามัย

6.30 ข้อเสนอแนะอื่นๆ จากผู้บังคับบัญชา

➤ ควรเพิ่มการจัดหลักสูตรระยะสั้น เช่น การพยาบาลจิตเวช (4-6 เดือน)
 ➤ ควรผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่เน้นการมีความตั้งใจในการทำงาน เสียสละ จริยธรรมสูง เชี่ยวชาญ มีภาวะผู้นำ มีความสามารถในการใช้ภาษา มีความรับผิดชอบต่อตนเองสูง พยาบาลทำงานและศึกษาให้สำเร็จโดยเร็ว กล้าแสดงออกทางความคิด เป็นผู้นำทางความคิด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พระศักดิ์ราช 2552 โดยใช้แบบจำลองซีพี (CIPP Model) ศึกษา 3 ด้าน คือ 1) ด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอนและส่วนประกอบอื่น ๆ ที่สนับสนุน การจัดการเรียนการสอน ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอนและ 3) ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณลักษณะของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาและความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาต่อนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวม โดยใช้แบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาร่วม 10 คนและผู้บังคับบัญชา 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยโดยสรุป

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชา

นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเป็นเพศหญิงทั้งหมด อายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด ร้อยละ 80.00 มีสถานภาพสมรสคู่ ให้เวลาเรียนในหลักสูตร 4 ปีและ 5 ปีในสัดส่วนเท่าๆ กัน โดยมากเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.50 ครึ่งหนึ่งมีรายได้ 30,001-40,000 บาท ร้อยละ 70.00 มีระยะเวลาการทำงานก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตร 6-10 ปี โดยมากตำแหน่งงานปัจจุบันเป็นพยาบาลวิชาชีพ จำนวนครั้งของการเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรืออบรม (ต่อปี) ส่วนใหญ่ 2 ครั้งขึ้นไป และมีผู้ได้รับรางวัลทางวิชาการ/รางวัลเกียรติคุณทางวิชาการ 1 ครั้งร้อยละ 20.00

ผู้บังคับบัญชาเป็นเพศหญิงร้อยละ 90.00 อายุระหว่าง 40-50 ปีมากที่สุด โดยมากคุณวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ครึ่งหนึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานเอกชน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานในองค์กร 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 90.00 มีระยะเวลาในการเป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาน้อยกว่า 5 ปี และมีความคุ้นเคยกับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับดีเป็นส่วนใหญ่

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร : นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ และเจตคติ ความสอดคล้องกับการเป็นพยานาลเวชปฎิบัติชุมชน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง อยู่ในระดับมาก โดยภาพรวมทั้งหมดนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีทุก ๆ ด้านในระดับมาก

โครงสร้างของหลักสูตร : นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตเหมาะสมกับระยะเวลาเรียน 2 ปี จำนวนหน่วยกิตวิชาแกน จำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะสาขา จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือก จำนวนหน่วยกิตการศึกษาอิสระและแผนการศึกษาโดยรวม มีความเหมาะสมสมระดับมากที่สุด และโดยภาพรวมทั้งหมด นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมสมระดับมากที่สุด

เนื้อหาสาระของรายวิชาแกน : นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาในวิชาแกน ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีการพยาบาล การจัดการระบบสุขภาพ การประเมินภาวะสุขภาพขั้นสูง พยาธิสรีริวิทยาและเกสซิวิทยาขั้นสูง การพัฒนาบทบาทและการผู้นำในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง การออกแบบและการใช้การวิจัยทางการพยาบาลและวิทยาการระบบด้วยการพยาบาลเวชปฎิบัติชุมชนมีความเหมาะสมสมระดับมากที่สุด

เนื้อหารายวิชาเฉพาะสาขา : ซึ่งได้แก่ การพยาบาลเวชปฎิบัติชุมชน 1 ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฎิบัติชุมชน 1 การพยาบาลเวชปฎิบัติชุมชน 2 ปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฎิบัติชุมชน 2 การจัดการภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังในชุมชน 2 สัมมนาการพยาบาลเวชปฎิบัติชุมชนและปฏิบัติการการพยาบาลเวชปฎิบัติชุมชน 3 นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกัน

เนื้อหารายวิชาเลือกและการศึกษาอิสระ : นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นต่อจำนวนหน่วยกิตวิชาเลือกและจำนวนหน่วยกิตการศึกษาอิสระว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

เนื้อหาสาระของหลักสูตร: แบ่งเป็นการประเมินเนื้อหาสาระของรายวิชาแกนและรายวิชาเฉพาะสาขา

เนื้อหาสาระของรายวิชาแกน: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าเนื้อหาสาระของรายวิชาแกนมีความเหมาะสมโดยรวมระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย เนื้อหารีบงลำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหาสอนให้

วิเคราะห์สังเคราะห์ได้ เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เนื้อหาส่งเสริมต่อการเป็นพยานาคเวชปฏิบัติชุมชน เนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

เนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขา: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขาร้านความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย เนื้อหารียงลำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหางสอนให้วิเคราะห์สังเคราะห์ได้ เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เนื้อหาส่งเสริมต่อการเป็นพยานาคเวชปฏิบัติชุมชน เนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด และโดยภาพรวมเนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขามีความเหมาะสมสมทุก ๆ ด้านระดับมากที่สุด

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation)

นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้นด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านการให้คำปรึกษา ด้านคำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์และสื่อ ด้านสถานที่และด้านบริการมีความเหมาะสมสมระดับมากที่สุดและโดยภาพรวมนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้นทุกด้าน มีความเหมาะสมสมระดับมากที่สุด

ด้านอาจารย์: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาที่สอน มีการประเมินรายวิชาที่สอน มีความเชี่ยวชาญ/ประสบการณ์อาจารย์ในรายวิชาที่สอน มีการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ และทันต่อเหตุการณ์ เป็นแบบอย่างที่ดีในวิชาชีพ มีความเอาใจใส่ในรายวิชาที่สอน มีความตรงต่อเวลาในรายวิชาที่สอน มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์ด้วยกันและมีการปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเสมอภาคกันทุกคนมากที่สุด รองลงมา กือ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักศึกษาและทักษะในการถ่ายทอดความรู้

ด้านนักศึกษา: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าตนเองมีทัศนคติที่ดีต่อการพยานาคเวชปฏิบัติชุมชน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากที่สุด รองลงมา กือ ทักษะการปฏิบัติพยานาคเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานสำหรับพยานาคเวชปฏิบัติชุมชนและมีความตั้งใจศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันและมีความเป็นผู้นำ

ด้านการให้คำปรึกษา: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อทั้ง การให้คำปรึกษาของอาจารย์ในฐานะที่ปรึกษาทางวิชาการเป็นประโยชน์ การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การศึกษาอิสระเป็นประโยชน์ การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและอาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเพียงพอ

ด้านต่อต้าน หนังสือ คอมพิวเตอร์ และสื่อต่างๆ : นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นต่อต้านที่สุด รองลงมา คือ ต่อต้าน หนังสือ สารานุกรม การวิจัยและวิทยานิพนธ์ เพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมา คือ ต่อต้าน หนังสือ สารานุกรม ประกอบการศึกษาตามหลักสูตรและสื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน และคอมพิวเตอร์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการค้นคว้าด้วยตนเอง

ด้านสถานที่: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นต่อห้องเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ ห้องสมุดและห้องทำงานนักศึกษาเท่าๆ กัน

ด้านการบริการ: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นต่อวัสดุ/อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมา คือ การปฏิบัติกรรมของนักศึกษาและค้นคว้าข้อมูลของศูนย์บรรณสาร/ห้องสมุด

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)

ประกอบด้วยการประเมินด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรและการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

กระบวนการจัดการเรียนการสอน : นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นโดยรวมในระดับมากที่สุดและมีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ โดยมีความเห็นว่ามีการทำหน้าที่ดูแลประสิทธิ์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของรายวิชาอย่างชัดเจน อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาล่วงหน้า ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ และขอบเขตรายวิชาอย่างชัดเจน อาจารย์ผู้สอน มีวิธีการจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนดำเนินการเรียนการสอน ครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น ในห้องเรียน อาจารย์ผู้สอนเลือกสื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน การสอน นักศึกษาร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอน นักศึกษาซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจ

กิจกรรมเสริมหลักสูตร: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นโดยรวมในระดับมากที่สุด และมีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อทั้งการมีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน สถานที่ฝึกงานส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันและอาจารย์ผู้สอน การจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาต่างสถาบันในสาขาเดียวกัน การประเมินผลตามสภาพการชิงและการวัดผล และการประเมินผลนำมาพัฒนาการเรียนการสอน

ความคิดเห็น โดยรวมต่อหลักสูตร: นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นโดยรวมในระดับมากที่สุด และมีความเห็นในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อทั้งวัสดุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในการบริหารการปฏิบัติการพยาบาล ขั้นสูงบนพื้นฐานความรู้ความเชี่ยวชาญของพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ปัจจัยเบื้องต้น (อาจารย์ นักศึกษา ตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ สื่อวัสดุอุปกรณ์และบริการและกระบวนการ (การเรียนการสอน กิจกรรม การวัดผลและประเมินผล)

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

คุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา: ผู้บังคับบัญชา มีความเห็นว่า คุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาตามที่เป็นจริงและตามที่คาดหวังทุกๆ ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละประการที่ผู้ใช้บันทึกมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในคุณลักษณะมากที่สุดพบว่าประกอบด้วยความรับผิดชอบ การเป็นผู้มีธรรยาบรรณในวิชาชีพ/คุณธรรม/จริยธรรม ความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น (ผู้ใช้บริการ, เพื่อนร่วมงาน ฯลฯ) ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาไทย ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพและความสามารถในการใช้ชีวิตในสังคม ได้อย่างมีความสุขในระดับมากที่สุดตามลำดับ

สำหรับคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาด้านอื่นๆ ผู้ใช้บันทึกมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในคุณลักษณะมากประกอบด้วยด้านความสามารถในการให้ความรู้และคำปรึกษา แก่บุคคลากรที่มีสุขภาพ และผู้ใช้บริการทุกระดับตามปัญหา ความต้องการ และสถานการณ์ ด้านความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงแก่บุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน ที่มีปัญหา สุขภาพที่ซับซ้อนและแก้ไขได้ยาก ความสามารถในการบริหารจัดการการบริการพยาบาลให้กับบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน ด้านความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาที่ศึกษา การเป็นที่ยอมรับของสังคม ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ ใหม่ ความสามารถในการทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาลและสุขภาพ ผู้ใช้บริการ ความสามารถในการพัฒนาชุมชนและสังคม ความเป็นผู้นำทางความคิด ความเป็นผู้นำ ความเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพและสังคม ด้านความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาต่างประเทศและด้านความสามารถในการแข่งขันระดับชาติ/นานาชาติ ตามลำดับ

ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาต่อนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวม: ผู้บังคับบัญชา พึงพอใจในระดับมากที่สุด ทั้งด้านความรู้เชิงวิชาการในการปฏิบัติงาน ด้านความสามารถในการปฏิบัติงานและด้านเจตคติ จรรยาบรรณวิชาชีพ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. บริบท (Context Evaluation) ของการจัดการศึกษา

จะเห็นได้ว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาประเมินว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะและเจตคติ ความสอดคล้องกับการเป็นพยานาลเวชปฏิบัติชุมชน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงอยู่ในระดับมาก ส่วนโครงสร้างของหลักสูตรก็เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตรวม ตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตเท่ากับระยะเวลาเรียน 2 ปี จำนวนหน่วยกิตวิชาแกน จำนวนหน่วยกิตวิชาเฉพาะสาขา จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือก จำนวนหน่วยกิตการศึกษาอิสระและแผนการศึกษาโดยรวม มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ซึ่งหลักสูตรได้กำหนดโครงสร้างและเนื้อหารายวิชาต่างๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาวิชานาลยาสัตว์ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติของการมีความรู้ ความชำนาญเฉพาะของผู้ปฏิบัติการพยานาลขั้นสูง (สภาพการพยานาล. 2552) ในขณะเดียวกันหลักสูตรได้ให้ความสำคัญกับทิศทาง ประเด็นและแนวโน้มของระบบสังคม ระบบสุขภาพไทย ทิศทางของการพัฒนาหลักสูตรพยานาลยาสัตว์ทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทเพื่อให้สมรรถนะของหลักสูตรรองรับ ต่อยอดและตอบสนองกับความต้องการของสังคม ได้อย่างเหมาะสมเนื่องจากต้องการบุคลากรพยานาลวิชาชีพที่มีความรู้ด้านการดูแลสุขภาพระดับปฐมภูมิและการรักษาโรคเบื้องต้น (สภาพการพยานาล. 2551)

นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษายังเห็นว่า เนื้อหาสาระของทั้งรายวิชาแกนและรายวิชาเฉพาะสาขามีความเหมาะสมระดับมาก สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย เนื้อหารึ่งคำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหาสอนให้วิเคราะห์สังเคราะห์ได้ เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เนื้อหาส่งเสริมต่อการเป็นพยานาลเวชปฏิบัติชุมชน เนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพพนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเนื้อหาสาระวิชาเลือกและการศึกษาอิสระมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย เนื้อหารึ่งคำดับจากง่ายไปยาก เนื้อหาสอนให้วิเคราะห์สังเคราะห์ได้ เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น เนื้อหาส่งเสริมต่อการเป็นพยานาลเวชปฏิบัติชุมชน เนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด และโดยภาพรวมเนื้อหาสาระของรายวิชาเฉพาะสาขามีความเหมาะสมทุก ๆ ด้านระดับมากที่สุด สอดคล้องกับที่อรสา พันธุ์ภักดีและคณะ (2553) ได้ศึกษาพบว่าสถาบันการศึกษาที่เปิดหลักสูตรเพื่อผลิตพยานาลปฏิบัติการพยานาลขั้นสูงได้จัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีในหมวดวิชาแกน

8 หน่วยกิต ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีทางการพยาบาล แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับพยาธิศิริวิทยา เกสัช วิทยา ภาวะผู้นำ บทบาทพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง และระเบียบวิธีการวิจัยที่มีเนื้อหาสอดคล้องอยู่ด้วย และในการเรียนรายวิชาเฉพาะสาขา รวมทั้งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาเพื่อผลิตผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงในประเทศไทย ตามที่ระบุไว้ต้องมีสมรรถนะหลักของการประเมินและวินิจฉัยภาวะสุขภาพ การจัดการดูแลด้านสุขภาพ การป้องกันสุขภาพและป้องกันการเจ็บป่วย การป้องกันการบาดเจ็บและการแพร่กระจายเชื้อและบทบาทความรับผิดชอบด้วยวิชาชีพ (Collage of Registered Nurses of Nova Scotia. 2005) สถาบันส่วนใหญ่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แนวคิดทฤษฎีที่เป็นศาสตร์พื้นฐานของวิชาชีพเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้ดังนี้ การเรียนการสอนจึงมุ่งเน้นที่จะให้มีการศึกษาค้นคว้าความรู้ใหม่ผ่านการทำรายงาน การศึกษาเฉพาะกรณีและการสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. ปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ของการจัดการศึกษา

จากการที่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่า ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านการให้คำปรึกษา ด้านคำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์และสื่อ ด้านสถานที่ และด้านบริการมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะหลักสูตร ได้ดำเนินการตามเงื่อนไขการกำหนดคุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน คุณสมบัติผู้เรียนและทรัพยากรการเรียนรู้ของทั้งทบทวนมหาวิทยาลัย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548) และตามประกาศของสถาการพยาบาล เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาวิชาพยาบาล ศาสตร์ พ.ศ. 2552 ที่ได้กำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนไว้ว่าต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและการพุ่งครรภ์ชั้นหนึ่ง และสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางการพยาบาล ในสาขานั้นๆ หรือ ได้รับวุฒิบัตรแสดงความรู้ความสามารถทางการพยาบาลและการพุ่งครรภ์ ในสาขานั้นๆ และมีผลงานวิชาการที่สนับสนุนและก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในวารสารและการประชุมวิชาการต่างๆ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนการสอนที่ทันสมัยอยู่เสมอ มีการศึกษาหรือประสบการณ์ที่สนับสนุนประสิทธิภาพของการสอน มีหลักฐานแสดงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง เช่น การปฏิบัติการพยาบาลโดยตรงหรือการพัฒนาศักยภาพบุคลากรพยาบาลอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่องหรือการพัฒนาระบบและนวัตกรรมทางการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง (สถาการพยาบาล. 2552) จึงเห็นได้ว่าปัจจัยด้านอาจารย์ได้ถูกกำหนดมาตรฐานของสถาવิชาชีพอย่างเข้มงวด รวมทั้งองค์ประกอบอื่นๆ ก็ล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้กระบวนการและผลลัพธ์ของหลักสูตรมีประสิทธิภาพ (Stark. 2006) นอกจากนี้ ยังพบว่าอาจารย์ในหลักสูตรและอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ เอาใจใส่ติดตามและช่วยเหลือนักศึกษาเป็นอย่างดี คำนึงถึงนักศึกษาที่เป็นผู้เรียนผู้ใหม่ที่มีประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์วิชาการและประสบการณ์ชีวิตที่มีหน้าที่

ความรับผิดชอบแตกต่างและหลากหลายกันไป ในขณะที่หลักสูตรเป็นหลักสูตรใหม่ที่พัฒนาและผู้เรียนต่างเรียนรู้ร่วมกันและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ที่กล่าวว่า ผู้เรียนลักษณะนี้ต้องการการอธิบายอย่างเป็นเหตุเป็นผล ต้องการข้อมูลเพียงพอและรอบด้านเพื่อการตัดสินใจ คำนึงถึงประโยชน์ของการเรียนที่จะนำไปสู่การนำไปใช้และการแรงจูงใจภายในมากกว่า แรงจูงใจจากภายนอก (Schubert, 2003) สำหรับด้านตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์ สื่อและด้านบริการนั้น นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาก็จะหันว่ามีความเหมาะสมระดับมาก สอดคล้องกับสภาพการพยาบาล (2554) ที่จะบูรณาการเข้ากับการจัดการศึกษาเพื่อผลิตพยาบาลปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง ไว้ว่าฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศที่เพียงพอจะช่วยให้นักศึกษาได้ค้นคว้าศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น และเป็นช่องทางที่จะทำให้นักศึกษาติดต่อสื่อสารอาจารย์ผู้สอนได้ง่ายขึ้น

3. กระบวนการ (Process Evaluation) ของการจัดการศึกษา

จากการที่นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีการกำหนดวัดคุณภาพส่งค์ ของเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของรายวิชาอย่างชัดเจน อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาล่วงหน้า ผู้เรียนทราบวัดคุณภาพส่งค์ และขอบเขตรายวิชาอย่างชัดเจน อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน อาจารย์ผู้สอนเลือกสื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน นักศึกษาร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอน นักศึกษาซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจ มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน สถานที่ฝึกงานส่งเสริมความรู้ และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันและอาจารย์ผู้สอน การจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาต่างสถาบันในสาขาเดียวกัน การประเมินผลตามสภาพการจริงและ การวัดผลและการประเมินผลนำมาพัฒนาการเรียนการสอน สร้างผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กล่าวคือ สามารถประเมินสถานการณ์ต่างๆ ด้วยมนุษย์ที่หลากหลาย ด้วยการนำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการให้เหตุผลกับปัญหาหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เผชิญอยู่ได้ (Hitchcock, Schubert, & Thomas, 2003: 233; Allender & Spradley, 2005, 46) ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการให้ความสำคัญของหลักสูตรต่อกระบวนการเรียนสอนที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะที่พึงประสงค์ทุกสมรรถนะ (คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉลี่ยพระ geleirti. 2552) โดยมีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาและคณะกรรมการประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษาติดตาม กำกับประเมินผลการบริหารรายวิชาของกรรมการรายวิชาอย่างต่อเนื่อง และจากที่กระบวนการจัดการเรียน

การสอนในทุกรายวิชาเน้นขึ้นเรื่องการสรุปรวมข้อความคิดหรือการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อเพิ่มสมรรถนะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังที่สตอร์มและนอร์เวลด์ (Strom, & Nortvedt, 2008) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบคิดเชิงวิเคราะห์นั้นควรให้ผู้เรียนสืบกันวารสารต่างๆ แล้วจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบเป็นขั้นตอน คือ การหาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ การตั้งคำถาม การคิดวิเคราะห์เปรียบเทียบ ซึ่งการเรียนรู้ลักษณะนี้จะส่งผลให้ความคิดเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นและมีทัศนคติที่คือต่อการเรียนแบบนี้ ตามมา

จากการสอนท่านากลุ่มบังพบรือกิจวันนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาจะท่อนว่าความรู้แนวทางการทำงานหรือกรณีศึกษาที่ชัดเจน เนื้อหาบางวิชาควรทันสมัย ลึกซึ้งและบูรณาการให้มากขึ้น เน้นให้นักศึกษาใช้การตัดสินใจทางคลินิกได้มากขึ้น สามารถนำไปใช้จริงในการให้การพยาบาลได้อย่างถูกต้อง ความสามารถทักษะการตรวจร่างกายเพื่อให้นักศึกษานำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ใช้การสัมมนาในทุกรายวิชา วิชาที่มีการคำนวณควรให้นักศึกษาทดลองคำนวณด้วยตนเอง ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการธรรมชาติของรายวิชาต่างๆ ที่หลักสูตรจัดนั้นเป็นวิชาที่มีความลึกซึ้ง มีขอบเขตกว้างขวาง เป็นองค์ความรู้หรือศาสตร์เฉพาะที่ต้องมีความเข้าใจในความรู้พื้นฐานอื่นๆ มาก่อนเป็นอย่างดี เช่น การวิเคราะห์ สรีรวิทยา เกสซ์วิทยา การพยาบาลในระบบสุขภาพ ระบบวิทยา เป็นต้น นอกจากนี้ แต่ละรายวิชาของหลักสูตรยังได้ถูกพัฒนาให้มีความเกี่ยวข้องและต่อเนื่องกันอย่างเป็นลำดับ คำนึงถึง การพัฒนานักศึกษาตามลำดับขั้นการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเจตคติและด้านทักษะ (Bloom, 2006) ในขณะที่ผู้เรียนเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องเรียนควบคู่กับการทำงาน ช่วยในการเรียนการสอนมีเฉพาะวันแสร์และอาทิตย์และต่อเนื่องตลอดทั้งวัน ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเห็นว่าเป็นความหนาแน่นของเนื้อหาและความท้าทายของรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรได้ สำหรับวิชาเลือกที่ผู้เรียนเห็นว่าควรจัดให้ เป็นวิชาเฉพาะนั้นอาจสืบเนื่องจากรายวิชาเลือกถูกสร้างจากการคัดเลือกเนื้อหาวิชานอกเหนือความสำคัญ ความเป็นประโยชน์และความสนใจ เนื้อหาจึงตรงตามความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับประเด็น และแนวโน้มของสุขภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนมีความทันสมัย สามารถสร้างประสบการณ์ตรงที่หลากหลายและท้าทายให้กับผู้เรียนได้

อย่างไรก็ตาม โครงสร้าง เนื้อหาสาระต่างๆ ที่หลักสูตรวางไว้นั้นล้วนช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ในรายวิชาของหลักสูตรได้ อย่างผสมผสาน สามารถต่อยอดไปสู่ความรู้ขั้นสูงหรือทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ เวชปฏิบัติได้ ซึ่งความแน่นของเนื้อหาในหลักสูตรล้วนเป็นการจัดการเรียนการสอนตามที่สภาก การพยาบาล (2552) กำหนดไว้ว่าขอบเขตและสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงสาขา การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน หมายถึง การกระทำการพยาบาลโดยตรง บริหารจัดการในการส่งเสริม

สุขภาพ การป้องกันโรค การดูแล แก่นุคคล ครอบครัว และชุมชน ที่มีปัญหาสุขภาพหรือมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพที่สำคัญของพื้นที่ รวมทั้งการรักษาโรคเบื้องต้น ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และทักษะการพยาบาลขั้นสูงโดยใช้ระบบการจัดการรายบุคคล กลุ่มนุคคล ครอบครัว และชุมชน รวมทั้งการจัดการให้มีระบบการดูแลในชุมชนที่มีประสิทธิภาพ การให้เหตุผลและตัดสินใจเชิงจริยธรรม โดยมุณานการหลักฐานเชิงประจักษ์ ผลการวิจัย ความรู้ ทฤษฎีการพยาบาลและทฤษฎีอื่นๆ ที่เป็นปัจจุบัน มุ่งเน้นผลลัพธ์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว พัฒนาวัตกรรมและระบบการดูแลบุคคล ครอบครัว ชุมชนอย่างต่อเนื่อง เป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ร่วมงานในการพัฒนาความรู้และทักษะงาน เชิงวิชาชีพและชุมชน เป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ร่วมงานในการพัฒนาความรู้และทักษะงานเชิงวิชาชีพ ตลอดจนควบคุมคุณภาพและขั้นการผลลัพธ์ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงประเมินผลในการดูแลบุคคล ครอบครัว และชุมชน

นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษายังจะท้อ倦เพื่อเติมเต็มว่าการจัดการเรียนการสอนยังขาดการบูรณาการแต่ละรายวิชา อาจารย์มีความหลากหลาย สาระในบางรายวิชาเข้มข้นไม่เพียงพอ ในขณะที่บางรายวิชาไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจเป็นเพราะผู้เรียนขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ วิธีการศึกษาและความรู้เฉพาะของรายวิชาต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในวิชาที่ต่อเนื่องต่อไป อย่างไรก็ตาม ทุกรายวิชาได้มีการสอนหมายงาน กัดเลือกวิธีการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ กัดสรรแหน่งฝึกปฏิบัติ ตลอดจนให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อบูรณาการความรู้ที่ได้ภายในรายวิชาและระหว่างรายวิชาจนเกิดการเรียนรู้แบบหยั่งลึกของตนเอง (คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. 2552)

4. ผลผลิต (Product Evaluation) ของการจัดการศึกษา

จากการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่านักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะภายใต้เจตคติและจรรยาบรรณวิชาชีพตามที่เป็นจริงและตามที่คาดหวังระดับมากที่สุด คือ ความรับผิดชอบ การเป็นผู้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ/คุณธรรม/จริยธรรม ความเอื้ออาทรต่อผู้อื่น (ผู้ใช้บริการ, เพื่อนร่วมงาน ฯลฯ) ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาไทย ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการใช้ชีวิตในสังคม ได้อย่างมีความสุข สำหรับคุณลักษณะของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาด้านอื่นๆ ที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่ามีคุณภาพในระดับมาก ประกอบด้วยด้านความสามารถในการให้ความรู้และคำปรึกษาแก่นุคคลการที่มีสุขภาพ และผู้ใช้บริการทุกระดับตามปัญหา ความต้องการ และสถานการณ์ ด้านความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง แก่นุคคล ครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน ที่มีปัญหาสุขภาพที่ซับซ้อนและแก้ไขได้ยาก ความสามารถใน

การบริหารจัดการการบริการพยาบาลให้กับบุคคลครอบครัว กลุ่มคน และชุมชน ด้านความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาที่ศึกษา การเป็นที่ยอมรับของสังคม ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ความสามารถในการทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพบริการพยาบาลและสุขภาพผู้ใช้บริการ ความสามารถในการพัฒนาชุมชนและสังคม ความเป็นผู้นำทางความคิด ความเป็นผู้นำความเปลี่ยนแปลงและใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพและสังคม ด้านความสามารถในการติดต่อสื่อสารและการใช้ภาษาต่างประเทศและด้านความสามารถในการแบ่งขันระดับชาติ/นานาชาติ น่าจะเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติตามเงื่อนไขของหลักสูตรอย่างเข้มข้นทั้งปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ รวมทั้งการสอดแทรกการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมในทุกรายวิชา ส่งผลให้ผลลัพธ์ของหลักสูตรมีการพัฒนาตนเองโดยเฉพาะด้านการติดต่อสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ (คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2552) ส่งผลดีอื่นๆ ให้เกิดสมรรถนะอื่นที่พึงประสงค์จนเป็นที่ประจักษ์และเป็นที่พึงพอใจของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้ใช้บริการของหลักสูตรโดยตรง สอดคล้องกับที่อาจารย์ให้ความเห็นว่าบัณฑิตของหลักสูตรนี้สามารถประเมินปัญหา ความต้องการทางด้านสุขภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน ตลอดจนวิเคราะห์ระบบการบริหารจัดการทางสุขภาพของชุมชนและวางแผนแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นสมรรถนะที่พึงประสงค์ของผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง สาขาวิชาพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชนที่ต้องสามารถพัฒนา จัดการและกำกับดูแลสุขภาพบุคคล กลุ่มคน ครอบครัว ชุมชน ดูแลกลุ่มที่มีปัญหาสุขภาพซับซ้อน มีความสามารถในการประสานงาน เสริมสร้างพลังอำนาจ ให้คำปรึกษา ทำการเปลี่ยนแปลง ตัดสินใจเชิงจริยธรรม ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ตลอดจนจัดการและประเมินผลลัพธ์ได้ (สภาพการพยาบาล, 2552)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะรวม

1. หลักสูตรฯ ควรปรับโครงสร้างและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้งแผน ก และแผน ข ให้เหมาะสม ลดความซ้ำซ้อน บริหารจัดการรายวิชาให้ผสมผสานกันในหัวข้อที่ใกล้เคียงกัน สอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะและเจตคติ รวมทั้งสอดคล้องกับสมรรถนะที่พึงประสงค์ของการเป็นพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
2. พัฒนาศักยภาพของอาจารย์ให้มีความสามารถในการให้คำปรึกษา แนะนำทางเกี่ยวกับการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน และให้อาจารย์ที่มีประสบการณ์เป็นพี่เลี้ยงในการสร้างความเข้าใจเรื่องการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนหรือพัฒนาศักยภาพให้อาจารย์ในหลักสูตร ได้รับการอบรมระยะสั้นในหลักสูตรการรักษาพยาบาลเบื้องต้นทุกคน

3. ดำเนินการต่อไปในส่วนของการบริการนี้ยังคงต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่องให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

4. ปรับกระบวนการของการจัดการศึกษาให้เกิดการบูรณาการความรู้และสร้างประสบการณ์การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนของผู้เรียนให้ชัดเจน

6. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับบัณฑิตวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

1. ควรสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้และจัดสรรให้มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างเต็มที่และเพียงพอเพื่อให้หลักสูตรสามารถจัดการเรียนการสอนที่ผลิตผู้เรียนให้เป็นมหาบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นมหาบัณฑิตที่สมรรถนะของผู้ปฏิบัติการพยานาลัยสูงที่โดดเด่นและมีความสามารถในการแบ่งปันในระดับชาติและนานาชาติได้

2. ควรสนับสนุนให้อาจารย์ในหลักสูตรได้รับการพัฒนาตามเงื่อนไขต่อเนื่อง โดยเฉพาะ การปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงทั้งการอบรมระยะสั้น การศึกษาต่อระยะสั้น การศึกษาคุյงานในและ ต่างประเทศ รวมทั้งการศึกษาต่อในระดับปริญญาที่สูงขึ้นเพื่อให้อาจารย์ได้เพิ่มพูนความรู้และ ประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพต่อไป

3. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเติมเต็มความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ต่างๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร แต่ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาอย่างแท้จริง เช่น การจัดสอนการใช้สติเพื่อการวิจัยสำหรับนักศึกษาที่กำลังอยู่ในระหว่างขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อเนื่องไปยังการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะกรรมการค่าตอบแทน

1. ควรวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนทั้งระดับสั้นและระดับยาว และดำเนินการตามแผนที่วางไว้ รวมทั้งมีการ กำกับติดตามและประเมินผล โดยคณะกรรมการบันทึกศึกษาประจำคณะและคณะกรรมการประจำ หลักสูตรบันทึกศึกษาเพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ได้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้ม ของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการจัดการศึกษาเพื่อการปฏิบัติพยาบาลขั้นสูงของประเทศ
2. กำกับ ติดตามและประเมินการบริหารรายวิชาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อทบทวน ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตของหลักสูตรเป็นระยะเพื่อให้ทุกรายวิชาดำเนินไปตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในทิศทางที่พึงประสงค์
3. ประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบันทึกศึกษาประจำคณะ คณะกรรมการหลักสูตร บันทึกศึกษาและกรรมการบริหารรายวิชาเป็นระยะเพื่อสร้างความเข้าใจ ทบทวนการบริหารรายวิชา ประเมิน ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยให้หลักสูตรดำเนินไปด้วย ความราบรื่นและมีประสิทธิภาพ
4. ทบทวนหน่วยกิตรวมทั้งหลักสูตร หน่วยกิตในแต่ละรายวิชา คำอธิบายรายวิชา นี้อ่าสาระในแต่ละรายวิชา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายของการผลิตมหาบัณฑิตให้มีสมรรถนะของผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงภายใต้เกณฑ์การจัดการศึกษาของทบทวนมหาวิทยาลัยและ สภากาแฟพยาบาล

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2548) ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548. (online). www.spu.ac.th/academic/files/2012/08/30-50.pdf. (6 ตุลาคม 2556).

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2555) การประเมินผลผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2549-2550. (online). www.bcnlp.ac.th/ULIB/dublin.php?ID=13399114933 (27 มิถุนายน 2556).

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2547). รายงานการวิจัยการติดบัณฑิตหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ตามบันทึก สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552. รายงานวิจัย.

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. (2552) ประมวลการสอนรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ตามบันทึก สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552. เอกสารอัดสำเนา.

_____. (2552) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ตามบันทึกสาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552. เอกสารอัดสำเนา.

ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา. (2540) การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ข่าวทหารอาภา. ทศนา แรมมณี. (2535) การประเมินผลหลักสูตร. ใน สมหวัง พิชยานุวัฒน์ (บรรณาธิการ). รวมบทความทางการประเมินโครงการ เล่มที่ 4. หน้า 133-150. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2544) รวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทศนา แรมมณีและคณะ. (2545) กระบวนการเรียนรู้: ความหมาย แนวทางการพัฒนาและปัญหาข้อของใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ จำกัด.

ชำรง บัวศรี. (2542) ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมเกียรติ. (มปป.) หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ตามบันทึก สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน. อัดสำเนา.

ปทีป เมราคุณวุฒิ. (2532). หลักสูตรอุดมศึกษา: การประเมินและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

นิตยา ตากวิริยนันท์. (2554) การวิเคราะห์จุดอ่อน-จุดแข็งหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (online)

<http://www.slideshare.net/puangpaka/ss-11458509> (29 มิถุนายน 2556).

วนิดา คุรุงค์ฤทธิชัยและคณะ. (2547) รายงานการการวิจัยการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน พุทธศักราช 2547. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. เอกสารอัดสำเนา.

วิชัย คิสสระ. (2535) การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุวิริยาสาสน์.

วิชัย ประสิทธิวุฒิเวชช์. (2542) การพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เช็นเตอร์.

วิชัย วงศ์ไหญู่. (2532) การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สุวิริยาสาสน์.

_____. (2540) กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุวิริยาสาสน์.

ศิริชัย กาญจนวاسي. (2545) ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวاسي. (2545) การประเมินหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. (online)

www.edu.tsu.ac.th/major/old_eva/journal/scan1.pdf. (6 ตุลาคม 2556).

สถาการพยาบาล. (2551) ขอบเขตและสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง: บทที่ 1 ประชุมวิชาการเรื่อง การจัดการเพื่อการปฏิบัติการขั้นสูง วันที่ 14-15 กุมภาพันธ์. เอกสารอัดสำเนา.

สถาการพยาบาล. (2552) ประกาศสถาการพยาบาล เรื่อง ขอบเขตและสมรรถนะผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง สาขาด้าน ๆ. (online). http://www.tnc.or.th/files/2010/02/page-125/_20344.pdf (27 มิถุนายน 2556).

สถาการพยาบาล. (2554). ข้อบังคับสถาการพยาบาลว่าด้วยการให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษา วิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2554. (online).

www.tnc.or.th/files/2012/06/page-1175/03_pdf_28436.pdf. (6 ตุลาคม 2556).

สมหวัง พิชัยานุวัฒน์. (2544) รวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุทธนู ศรีไชย์. (2537). การจัดการและการวางแผนพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ก.
- สุนีย์ ภู่พันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่ : The Knowledge Center.
- อรสา พันธ์ภักดี, อำนาจ นามวงศ์พรหม, รัชนี นามจันทร์, ณี อาภานันทิกุล, อัจฉริยา ปทุมวัน, พรพิพัฒนา มาลาธรรม, จริยา วิทยศุกรและอวีวรอน ชงชัย. (2553) รูปแบบการจัดการศึกษา และการพัฒนาอาจารย์เพื่อผลิตพยาบาลปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงในประเทศไทย. วารสาร สถาการพยาบาล, 25(3 กุมภาพันธ์-กันยายน): หน้า 89-107.
- Allender, J.A. & Spradley, B.W. (2005). **Community health nursing: Concepts and practice.** 5th. Philadelphia: Lippincott.
- Bloom, J. (2006) **Selected concepts of curriculum.** (online).
www.jeffbloom.net/docs/SelectedConceptsOfCurriculum.pdf. (6 October 2013).
- College of Registered Nurses of Nova Scotia. (2006) **Retirement and retention of late career nurses in nova scotia – final report.** Halifax, NS: Author.
- Drennan, J. (2012) Masters in nursing degrees: an evaluation of management and leadership outcomes using a retrospective pre-test design. **Journal of Nursing Management**, 20: page 102–112.
- Hickey, J.V., Ouimette, R.M. & Venegoni, S.L. (editors). (2000). **Advance practice nursing: Changing role and clinical applications.** Lippincott: Williams and Wilkins.
- Hitchcock, J.E. Schubert, P.E. & Thomas, S.A. (2003). **Community health nursing.** 2nd. United States: Thomson Delmar Learning.
- McNeil, J. D. (1982). A scientific approach to supervision. In T. Sergiovanni (Ed.), **Supervision of teaching: 1982 yearbook of the Association for Supervision and Curriculum Development** (pp. 18-34). Virginia: ASCD.
- Malloch, K. & Porter-O'Grady. (2006) **An introduction to evidence based practice for nursing and healthcare.** Sudbury, MA: Jones & Bartlett.
- Ormstein, A.C., & Hunkins, F.P. (1993) **Curriculum-foundations, principles, and issues.** 2nd ed. Boston: Allyn & Bacon.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Schubert, P.E. (2003) Caring Community and client teaching/Learning. In Hitchcock, J.E., Schubert, P.E. & Thomas, S.A. **Community health nursing: Caring in action.** (2nd). Unites states: Thomson Delmar Learning.
- Sricamsuk Saito, A., Rungreangkulkij, S., Kotnara I. & Cheanarom, C. (2010) Nursing, plan B, faculty of nursing, Khon Kaen University. *วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 33(2). (online)
<http://antispami.kmutt.ac.th/index.php/nah/article/view/827> (27 มิถุนายน 2556).
- Stark, S. (2006) Using action learning for professional development. **Educational action research**, 14(1): pages 23-43.
- Strom, & Nortvedt. (2008) Evaluation of evidence based methods used to teach nursing students to critically appraise evidence. In A.B. Hamric, C.M. Hanson, M.F. Tracy, E.T. Grady. **An integrative approach.** (5 editions). Elsevier Inc.

แบบสอบถาม เรื่อง
การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
(สำหรับผู้สำนักการศึกษา)

คำชี้แจง

แบบสอบถามดังนี้ เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คำตอบของท่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต จึงโปรดอ่านก่อนจากท่านช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่านให้ครบถ้วน เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ ไม่มีการนำไปเปิดเผย และจะเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ท่านมีสิริในการตอบเต็มที่และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับหลักสูตรและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 4 ความต้องการพัฒนาตนเอง

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ 1)ชาย 2)หญิง

2. อายุ.....ปี

3. สถานภาพ 1)โสด 2)สมรส 3)อื่นๆ (ระบุ)

4. ท่านเข้าศึกษาหลักสูตร เมื่อปีการศึกษา สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา..... ปี เดือน คะแนนเฉลี่ยสะสม

5. ท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตระดับ หลักสูตร

สาขาวิชาเอก คะแนนเฉลี่ยสะสม

6. รายได้ของท่าน 1) ≤ 10,000 บาท 2) 10,001-20,000 บาท 3) 20,001-30,000 บาท
 4) 30,000-40,000 บาท 5) 40,001-50,000 บาท 6) ≥ 50,001 บาท

7. การศึกษาของท่านหลังจากสำเร็จการศึกษา

1. ไม่ได้ศึกษาต่อ

2. ศึกษาต่อ

1) ระดับปริญญาโท โดยศึกษา 1) ในประเทศไทย
 2) ต่างประเทศ
 2) ระดับปริญญาเอก โดยศึกษา 1) ในประเทศไทย
 2) ต่างประเทศ

8. สถานที่ทำงาน / หน่วยงานต้นสังกัด

8.1 สถานที่ทำงาน / หน่วยงานต้นสังกัดก่อนเข้าศึกษา ระยะเวลาทำงาน ปี/
เดือน

8.2 สถานที่ทำงาน / หน่วยงานต้นสังกัดหลังสำเร็จการศึกษา ระยะเวลาทำงาน ปี/
เดือน

8.3 ตำแหน่งงานปัจจุบัน คือ ตำแหน่ง เงินเดือน บาท

8.4 งานที่ท่านทำในปัจจุบันตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา 1) ตรง 2) ไม่ตรง

8.5 ตั้งแต่สำเร็จการศึกษาจนถึงปัจจุบันท่านได้มีโอกาสศึกษาคุณงานเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรม ครั้ง / ปี

8.6 ตั้งแต่สำเร็จการศึกษาจนถึงปัจจุบันท่านได้รับรางวัลทางวิชาการ / เกียรติคุณทางวิชาการ จำนวน รางวัล

9. โปรดระบุชื่อและที่อยู่ของสถานที่ทำงาน

.....
.....
.....
.....

ส่วนที่ 2 การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตอนที่ 1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และประเมินความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 2 โครงสร้างของหลักสูตรและแผนการศึกษา

คำชี้แจง โปรดประเมินโครงสร้างหลักสูตรและแผนการศึกษาในเรื่องความหมายของจำนวนหน่วยกิตรวม หน่วยกิตหมวด รายวิชา หน่วยกิตรายวิชา และแผนการศึกษา โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้ ตามความคิดเห็นของท่าน
มากที่สุด

ตอนที่ 3 เนื้อหาสาระของรายวิชาต่างๆ

คำชี้แจง โปรดประเมินแต่ละรายวิชาเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ความน่าสนใจและทันสมัย การเรียงอ่านเป็นลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก เป็นประโยชน์ต่อพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้จริงได้โดยสะดวก ให้มีคุณธรรมและจริยธรรม โดยได้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด (ตอบเฉพาะรายวิชาที่ท่านเคยเรียน)

รายการประเมิน	สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร	เนื้อหาน่าสนใจ และทันสมัย	เนื้อหารียงลำดับ จากง่ายไปยาก	เนื้อหาสอนให้ ไว้ รวดเร็ว สังเคราะห์ได้	เนื้อหามีชัดเจน กับวิชาอื่นๆ	เนื้อหาส่งเสริมคือ [*] การเป็นพยานาค เวชปฏิบัติชุมชน	เนื้อหาส่งเสริมให้มี มีจดคิดที่ดีต่อ [*] วิชาชีพ	เนื้อหาส่งเสริมใหม่ คุณธรรมจริยธรรม [*] วิชาชีพ
หมวดวิชา/รายวิชา	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1	5 4 3 2 1
3.2.2 การพยาบาลเวชปฏิบัติ ชุมชน 1								
3.2.3 ปฏิบัติการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน 1								
3.2.4 การพยาบาลเวชปฏิบัติ ชุมชน 2								
3.2.5 ปฏิบัติการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน 2								
3.2.6 การพยาบาลเวชปฏิบัติ ชุมชน 3								
3.2.7 ปฏิบัติการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน 3								
3.2.8 การใช้ผลงานวิจัย เพื่อพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาล เวชปฏิบัติชุมชน								

ท่านคิดว่ารายวิชาที่ควรเปิดเพิ่มคือ

.....
.....

ท่านคิดว่ารายวิชาที่ไม่จำเป็นต้องเรียน (ถ้ามี) คือ

.....
.....

ตอนที่ 4 ปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการประเมินแต่ละด้าน และกรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ปัจจัยเบื้องต้น	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	ด้านอาจารย์ ความรู้ความเข้าใจของอาจารย์เกี่ยวกับรายวิชาที่สอน					
2	ปริมาณอาจารย์ที่บันทึกรายวิชาที่เปิดสอน					
3	ความเชี่ยวชาญ/ประสบการณ์อาจารย์ในรายวิชาที่สอน					
4	การใช้เทคนิคการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
5	การศึกษาหากความรู้ใหม่ๆ และทันต่อเหตุการณ์					
6	ทักษะในการถ่ายทอดความรู้					
7	เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ					
8	ความอาใจใส่ของอาจารย์ในรายวิชาที่สอน					
9	ความตรงต่อเวลาของอาจารย์ในรายวิชาที่สอน					
10	ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษา					
11	ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และอาจารย์					
12	การปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเสมอภาคกับทุกคน					
	ด้านนักศึกษา					
13	มีความรู้ระดับปริญญาตรีเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต					
14	มีทักษะการปฏิบัติพยาบาลเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานสำหรับการพยาบาล เวชปฏิบัติ ชุมชน					
15	มีทัศนคติที่ดีต่อการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน					

ข้อที่	ปัจจัยเบื้องต้น	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
16	มีความตั้งใจศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง					
17	มีการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน					
18	มีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์					
19	มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน					
20	มีความเชื่อมั่นในตนเอง					
21	มีความเป็นผู้นำ					
22	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
	ด้านการให้คำปรึกษา					
23	การให้คำปรึกษาของอาจารย์ในฐานะที่ปรึกษาทางวิชาการ (Academic advisor) เป็นประจำอยู่เสมอ					
24	การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การศึกษาอิสระเป็นประจำอยู่เสมอ					
25	การให้คำปรึกษาของอาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง					
26	อาจารย์มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเพียงพอ					

	ด้านอื่นๆ	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
27	สามารถอ่านสื่อ และวารสารประกอบการศึกษาตามหลักสูตร					
28	สามารถอ่านสื่อ วารสาร รายงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์ เพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
29	คอมพิวเตอร์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
30	สื่อ-วัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน					

	ปัจจัยเบื้องต้น	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
31	สถานที่					
	- ห้องเรียน					
	- ห้องสมุด					
	- ห้องทำงานนักศึกษา					
32	การบริการ					
	- ถ่ายเอกสาร					
	- ค้นคว้าข้อมูลของศูนย์บรรณสาร/ห้องสมุด					
	- วัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน					
	- การปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษา					

ตอนที่ 5 กระบวนการเกี่ยวกับหลักสูตร

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	กระบวนการ	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	ด้านการเรียนการสอน มีการกำหนดคัดอุดประสงค์ ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของรายวิชา อ่ายงชัดเจน					
2	อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาล่วงหน้า					
3	ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ และขอบเขตของรายวิชาอย่างชัดเจน					
4	อาจารย์ผู้สอนมีวิธีการจูงใจให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน					
5	อาจารย์ผู้สอนดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร					
6	อาจารย์ผู้สอนปีดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน					
7	อาจารย์ผู้สอนเลือกสื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม					
8	นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน					
9	นักศึกษาร่วมอภิปรายเนื้อหาในการเรียนการสอน					
10	นักศึกษาซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจ					
11	นักศึกษาทำงานและเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมายครบถ้วน					
	ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
12	มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน					
13	สถานที่ทำงานส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน					
14	มีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม					
15	มีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันและอาจารย์ผู้สอน					
16	มีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาต่างสถาบันในสาขา เดียวกัน					
17	มีการประเมินผลตามสภาพการจริง					
18	การวัดผลและประเมินผลมีความหลากหลายในแต่ละรายวิชา					
19	มีการนำผลการวัดและการประเมินผลมาพัฒนาการเรียนการสอน					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับหลักสูตรและข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับหลักสูตร	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1	วัดถูประسنศ์ของหลักสูตร					
2	โครงสร้างของหลักสูตร					
3	เนื้อหารายวิชาของหลักสูตร					
4	ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในการบริหารและการปฏิบัติพยาบาลขั้นสูง บนพื้นฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญของพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนได้					
5	ปัจจัยนึงดัน (อาจารย์ นักศึกษา ตำรา เอกสาร วารสาร รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ สื่อวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และบริการ)					
6	กระบวนการ (การเรียนการสอน กิจกรรม การวัดผลและประเมินผล)					

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4 ความต้องการพัฒนาตนเอง

1. ท่านต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกหรือไม่

- 1) ไม่ต้องการ 2) ต้องการ กรณีที่ตอบว่า “ต้องการ” กรุณาตอบข้อถัดไป

2. ท่านต้องการศึกษาต่อด้านใด

- 1) การพยาบาล ระบุสาขาที่สนใจมากที่สุด 3 ลำดับ

1)..... 2)..... 3).....

- 2) อื่นๆ ระบุ.....

3. ลักษณะการเรียนที่ท่านต้องการเป็นอย่างไร

- 1) เน้นการวิจัย (Research based) 2) เรียนรายวิชาร่วมกับทำวิจัย

4. ท่านต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ด้านใดมากที่สุด

- 1) การบริหารงาน

- 2) การศึกษา

- 3) อื่นๆ ระบุ.....

5. ตามความคิดเห็นของท่าน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรควรอยู่ระดับใดจึงจะเหมาะสม

- 1) ไม่เกิน 500,000 บาท

- 2) ไม่เกิน 700,000 บาท

- 3) ไม่เกิน 900,000 บาท

- 4) มากกว่า 1,000,000 บาท

แบบสอบถามเรื่อง

**การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
(สำหรับผู้บังคับบัญชา)**

คำอธิบาย

แบบสอบถามด้านนี้เป็นการประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต จึงโปรดอ่านก่อนจากท่านช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นของท่านให้ครบถ้วนเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ ไม่มีการนำไปเปิดเผย และจะเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ท่านมีอิสระในการตอบเต็มที่และขอขอบคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และกรอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างตามสภาพ
ความเป็นจริง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี
 3) ปริญญาโท 4) ปริญญาเอก
 5) อื่นๆ ระบุ.....
4. ประเภทขององค์กร 1) ราชการ 2) รัฐวิสาหกิจ
 3) เอกชน 4) อื่นๆ (ระบุ).....
5. ท่านทำงานในองค์กรนี้มาเป็นระยะเวลา.....ปี
6. ระยะเวลาที่ท่านเป็นหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา.....ปี
7. ท่านมีความคุ้นเคยกับผู้สำเร็จการศึกษา

☐ 1) ผิดแผnin	☐ 2) ค่อนข้างดี
☐ 3) ดี	☐ 4) ดีมาก

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา/ผู้ที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา

คำชี้แจง ในฐานะที่ทำนเป็นหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษา/ผู้ที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาผู้นี้มีคุณลักษณะต่อไปนี้ตามที่เป็นจริงและตามที่ควรจะเป็นว่ามากน้อยเพียงใด โปรดเขียนคร่าวๆ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดย	5	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับมากที่สุด
	4	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับมาก
	3	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับปานกลาง
	2	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับน้อย
	1	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

20. โดยรวมแล้วท่านมีความพึงพอใจต่อผู้สำเร็จการศึกษา/ผู้ที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติท่านนี้ในระดับใด ในประเด็นต่อไปนี้

20.1 ด้านความรู้เชิงวิชาการในการปฏิบัติงาน

น้อย	1	2	3	4	5	ไม่มีข้อมูล	มาก
------	---	---	---	---	---	-------------	-----

20. 2 ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน

ນໍອຍ	1	2	3	4	5	ໄມ້ນີ້ຂອ້ອນຸດ	ນາກ
------	---	---	---	---	---	---------------	-----

20.3 ด้านเศรษฐกิจ/คุณธรรม จริยธรรม

ໜອບ	1	2	3	4	5	ໄມ່ມີຂໍອນດ	ມາກ
-----	---	---	---	---	---	------------	-----

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอเสนอแนะเกี่ยวกับคณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเชิงพระกระศรี

**แนวกำหนดสูนักศึกษาเพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน**

1. อาจารย์ผู้สอน

- ความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้
- ความเอาใจใส่ดูแลนักศึกษาในรายวิชาที่รับผิดชอบ
- ความชำนาญการของอาจารย์
- การเป็นที่ปรึกษาในวิชา
- การเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- การเป็นที่ปรึกษาการศึกษาด้วยตนเอง
- อื่นๆ

2. อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ

- วิธีการให้คำปรึกษา
- ความเอาใจใส่ดูแลนักศึกษา
- การประสานงานกับนักศึกษา
- อื่นๆ

3. อาจารย์ประจำหลักสูตร

- ความเอาใจใส่ดูแลนักศึกษา
- การประสานงานกับนักศึกษา
- กิจกรรมเสริมหลักสูตร
- การจัดการศึกษาดุจงานในและต่างประเทศ
- การจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (รับน้อง ไหว้ครู แสดงความยินดี ก้าวสัมพันธ์)
- การจัดกิจกรรมพัฒนาวิชาการให้นักศึกษา
- อื่นๆ

4. กระบวนการเรียนการสอน

- ความเหมาะสมของหน่วยกิต (ภาพรวมและรายวิชา)
- ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา (ภาพรวมและรายวิชา)
- ความต่อเนื่องและลึกซึ้งของแต่ละรายวิชา
- ความเหมาะสมของเนื้อหาทฤษฎี, สัมมนาและปฏิบัติ (ภาพรวมและรายวิชา)

- งานในรายวิชา (ภาพรวมและรายวิชา)
- แหล่งฝึกปฏิบัติ
- อาจารย์พี่เลี้ยงในแหล่งฝึก
- อาจารย์แพทย์ อาจารย์พิเศษในรายวิชาต่างๆ และในแหล่งฝึกปฏิบัติ
- เอกสารประกอบการสอน
- ข้อสอบ (ภาพรวมและรายวิชา)
- การประเมินผลการเรียนนักศึกษา
- ความเห็นชอบ เพียงพอของตำราและเอกสารอ้างอิงในรายวิชา
- การใช้อิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอน (ภาพรวมและรายวิชา)
- การศึกษาดูงานในแต่ละรายวิชา
- อื่นๆ

5. สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

- ห้องเรียนและการให้บริการ
- ห้องสมุด ความเพียงพอ ความทันสมัยและการให้บริการ
- วัสดุอุปกรณ์ในรายวิชาที่ต้องใช้เครื่องมือพิเศษ
- เวปไซต์คณะ
- เวปไซต์มหาวิทยาลัย
- ห้องพักนักศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวก
- อื่นๆ

6. ผลลัพธ์

- ความสามารถ ความมั่นใจในการแสดงบทบาทต่างๆ ของพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
- ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้กับผู้ใช้บริการในโรงพยาบาลและในชุมชน
- ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในหน่วยงานของตนเอง
- ความเชื่อมั่นในการนำความรู้ที่ได้ไปใช้สอนพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน
- ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาต่อนักศึกษา
- ความพึงพอใจของผู้ร่วมงานต่อนักศึกษา
- การบรรลุตามปรัชญาของหลักสูตร
- อื่นๆ

**แนวความเห็นสัมภาษณ์เชิงลึกนักอาจารย์ที่สอนในหลักสูตรฯ และสนทนากลุ่มนักศึกษา
ในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน**

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่
2. โครงการสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่
3. วิธีการจัดเนื้อหารายวิชาเป็นอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่
4. เนื้อหารายวิชาใดมีความจำเป็นต่อการนำไปใช้ในวิชาชีพ
5. เนื้อหารายวิชาใดมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงทางวิชาชีพ
6. อาจารย์ประจำหลักสูตรมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ ถ้าไม่เพียงพอจะแก้ไขอย่างไร
7. เกณฑ์การรับนักศึกษาเป็นอย่างไร ควรปรับปรุงเกณฑ์การรับนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร
8. เอกสารประกอบการศึกษาค้นคว้ามีจำนวนเพียงพอหรือไม่ สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การศึกษา กันกว้างด้วยตนเองมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร
9. กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินมีความเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร
10. กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือไม่ ควรพัฒนาอย่างไร
11. หลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมหรือไม่ ควรพัฒนา ไปในทิศทางใด
12. นักศึกษาที่จบการศึกษามีคุณสมบัติตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ถ้าไม่ควรปรับปรุงอย่างไร และควรพัฒนานักศึกษาไปในทิศทางใด